

I. பொருளாதாரச் செயலாற்றமும், சிக்கல்களும்,

கொள்கைகளும் - 1972

1. மூன்றுரை

இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியானது, நிலையான விலைகளின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ள மொத்தத் தேசிய உற்பத்தியினால் அளவிடப்பட்டுள்ளது; இவ்வளர்ச்சியானது சென்றாண்டின் 0.9 சதவீதங்கொண்ட வளர்ச்சியோடு ஒப்பிடுகையில் 1972இல் 2.5 சதவீதமாக அமைந்துள்ளது. 1972இன் 2.1 சதவீதங்கொண்ட குடித்தொகை அதிகரிப்புக்கு இடமளிக்கும்போது, தனியாளுக்கான உண்மை உற்பத்தியிலேற்பட்ட அதிகரிப்பு 0.4 சதவீதமாக மட்டுமேயிருந்தது. மொத்த உண்மை உற்பத்தியிலேற்பட்ட இவ்வதிகரிப்புக்கு, உள்நாட்டுப் பாவனைப்பொருட்களில், குறிப்பாக கால்நடை உற்பத்திகள், மீன், உபஉணவுப் பயிர்கள், தெங்கு என்பனவற்றின் வெளியீட்டிலேற்பட்ட விரிவாக்கமே பெருமளவு காரணமாக இருந்தது. இவ்வதிகரிப்பு, தேயிலை, நெல், றப்பர், என்பனவற்றின் வெளியீட்டிலேற்பட்ட வீழ்ச்சியை ஈடுசெய்தது. தயாரிப்புத் துறையினால் உருவாக்கப்பட்ட வருமானம், உண்மை நியதிகளின்படி, 1.6 சதவீதத்தினால் மட்டுமே உயர்வடைந்தது. வெளிநாட்டுச் செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து எழும் மூலப் பொருட் பற்றாக்குறையினால், இதனுடைய வெளியீட்டு வளர்ச்சி பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டமையே இதற்குக் காரணமாகும். முக்கியமாகக் கட்டடப் பொருட்களின் பற்றாக்குறையின் விளைவாகக் கட்டடவாக்க நடவடிக்கைகள் வீழ்ச்சியடைந்தன.

பணநிரம்பலின் அதிகரிப்பு, இவ்வாண்டின் கடைசிக் காற்பகுதியில் முற்றாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. வேறிடங்களிற் குறிப்பிட்டவாறு, வங்கி வேலைநிறுத்தத்தினாலேற்பட்ட எதிர்பாராத சூழ்நிலைகளே இதற்கு முற்றிலும் காரணமாகும். எனவே, வேலைநிறுத்தத்துக்கு நேர்முன்னுள்ள காலப்பகுதிக்கு, பகுப்பாய்வை வரையறுப்பதன் மூலம் நாணயத் துறையின் செயலாற்றத்தை ஆய்வது கூடிய பயனுடையதாயிருக்கும். இக்காலப்பகுதியின்போது, பணநிரம்பலானது முன்னைய ஆண்டின் தொடர்பான காலப்பகுதியினைவிட 0.3 சதவீதத்தினால் மட்டுமே உயர்வடைந்தது.

விலைகள் 1971இனைவிடக் கூடிய வேகத்துடன் உயர்வடைந்தன. விலைக் கட்டுப்பாடுகளின் தொடர்ச்சியும், நீடிப்பும் இல்லாதிருந்திருப்பின், உள்நாட்டு உற்பத்திப் பொருட்களினதும், இறக்குமதிப் பொருட்களினதும் பற்றாக்குறைகள், விலைகளை மேலும் உயர்த்தியிருக்கும். மொத்த விற்பனவுச் சுற்றோட்ட வேகத்தோடு சேர்ந்து, 1972இன் கடைசிக் காற்பகுதியின் நாணய விரிவாக்கமும், உயர்வான வருமானச் சுற்றோட்ட வேகமும் அக்காலப்பகுதியின் வேகமான விலைமட்ட உயர்வினுக்குக் காரணமாக இருந்திருக்கும்.

அரசாங்க வருவாய்கள் முன்னைய ஆண்டினைவிட 17 சதவீதத்தால் அதிகரித்திருக்க, அரசாங்கச் செலவினங்கள் 12 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தன.

இவ்வருவாய் அதிகரிப்பு முக்கியமாக வெளிநாட்டுச் செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ், அரசாங்கத் தனியுடைமைகளின் மிகை, உள்நாட்டுத் தீர்வைகள் என்பனவற்றிலிருந்தும் மற்றும் வர்த்தக முயற்சிகளிலிருந்தும் பெறப்பட்டன. செலவின அதிகரிப்புகளுக்கு, நடைமுறைச் செலவினம் 16 சதவீதத்தினாலும், மூலதனச் செலவினம் 8 சதவீதத்தினாலும் உயர்வடைந்தமையே முக்கிய காரணமாகும்.

சென்மதி நிலுவையின் நடைமுறைக் கணக்கிலே தொடர்ந்தும் பாதகமான நிலையே நிலவியது. இது முன்னைய ஆண்டினைவிடக் கூடியளவுக்குப் பாதகமாக அமைந்தது. கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் இருந்தபோதும் இறக்குமதி மிகை 1971இனைவிடப் பெரியளவிலிருந்தது. உயர்வான இறக்குமதி விலைகளே இதற்குப் பெருமளவு காரணமாகும். நாணய மீள இணைப்பு மாற்றங்களும், விலை உயர்வுக்குக் காரணமாயிருந்ததோடு, இலங்கையின் படுகடன் அழிப்புச் சமையையும் அதேவேளையில் உயர்த்தியது.

நுகர்வு, மூலதன ஆக்கம் என்பனவற்றின் மீதான கூட்டுமொத்தச் செலவினம், உள்நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களினதும், பண்களினதும் பெறுமதியினைவிட ஏறக்குறைய 1.3 சதவீதத்தினால் மிகை நிலையைத் தொடர்ந்து காட்டியது. இப்பணக்குறை வெளிநாட்டு உதவியினாலும், குறுங்காலக் கொடுகடன்களினாலுமே நிரப்பப்படுதல் வேண்டும்.

2. பொருளாதாரச் செயலாற்றம்

(அ) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி

ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டவாறு, நிலையான விலைகளிலான மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி, இவ்வாண்டின்போது 2.5 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்துள்ளது. இவ்வளர்ச்சி வீதம் முன்னைய ஆண்டினைவிட அபிவிருத்தியினைக் காட்டுகின்ற போதும், கடந்த பத்தாண்டு காலப்பகுதியின்போது பெறப்பட்ட 4.3 சதவீதச் சராசரி வீதத்திலும் இது மிகக் குறைவாகவேயுள்ளது. பண நியதிகளில் (நடைமுறைக் காரணிச் செலவு விலைகளில்) மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி 1971இன் பெறுமதியான ரூ. 1,18,280 இலட்சத்திலிருந்து, ரூ. 1,26,620 இலட்சத்துக்கு 7.1 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது. 1972இன் ரூ.130 இலட்சங்கொண்ட மதிப்பிடப்பட்ட குடித்தொகையோடு அல்லது 2.1 சதவீதங் கொண்ட குடித்தொகை அதிகரிப்போடு இணைத்து நோக்கும்போது தனியானுக்கான உண்மை உற்பத்தி ரூ. 766 இலிருந்து ரூ. 769உக்கு, 0.4 சதவீதத்தினால் மட்டுமே அதிகரித்தது.

பண்ட வர்த்தக மாற்றுவீதத்தின் கீழ்நோக்கிய இயக்கம் தொடர்ந்து சென்றதோடு 3.7 சதவீதங்கொண்ட வீழ்ச்சியையும் பதிவுசெய்தது. இறக்குமதி இயலளவிலேற்பட்ட இவ்வீழ்ச்சிக்கு (அல்லது ஏற்றமதிகளின் கொள்வனவு ஆற்றலிலேற்பட்ட இழப்பு) நாணய மீள இணைப்பு மாற்றமானது வெளிநாட்டிலிருந்த பண வீக்க அழுக்கங்களோடு இணைந்து இறக்குமதி விலைகளை உயர்த்த

தியமையே முக்கிய காரணமாகும். இதன்விளைவாக 1959இன் விலைகளின் நியதியில் இறக்குமதி இயலாவு 1971இன் ரூ. 9,550 இலட்சத்துக்குப் பதிலாக ரூ. 9,700 இலட்சத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

தனியார் நுகர்வுச் செலவினத்தின் அதிகரித்துச்செல்லும் போக்கு, 1971இல் தடைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இப்போக்கு, 10.4 சதவீதத்தினால் செலவினங்கள் உயர்வுற்றமையோடு மீளத் தொடர்ந்தது. இறக்குமதிப் பொருட்களினதும் பணிகளினதும் செலவினம் 16.4 சதவீதத்தினால் அதிகரித்திருக்க, உள்ளூர் உற்பத்திப் பொருட்களினதும் பணிகளினதும் செலவினம் 9.2 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தமையைத் தனியார் நுகர்வுச் செலவினத்தின் விபரங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அரசாங்க நுகர்வு 1971இன் 8.6 சதவீத அதிகரிப்புடன் ஒப்பிடுகையில் 7.5 சதவீதத்தினால் உயர்வடைந்தது. தனியார் நுகர்வுச் செலவினத்தின் இறக்குமதி அமைப்பு, பண நியதிகளில் 10 சதவீதமாக 1971இலிருந்ததைப்போன்றே அமைந்திருந்தது.

மொத்த நிலையான மூலதனவாக்கம், முன்னைய ஆண்டின் 12.4 சதவீத வீழ்ச்சிக்கெதிராக 3.1 சதவீதத்தினால் அதிகரித்தது. மறுபுறத்தில் இருப்புக்கள் கூர்மையாக வீழ்ச்சியடைந்தன. அத்துடன் இதன்விளைவாக மூலதனவாக்கம் 11.3 சதவீதத்தினால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

(ஆ) 1972இல் நிதி நாணய அபிவிருத்திகள்

(1) அரசாங்க வரவுசெலவுத்திட்டம் - 1971/72

1973ஆம் ஆண்டிலிருந்து கலண்டர் ஆண்டையே நிதியாண்டாக ஏற்றுக் கொள்ளத் தீர்மானித்தமையால் 1970/71உக்கான வரவுசெலவுத்திட்டம், 1971 ஒற்றோபர் 1 தொடக்கம் 1972 திசம்பர் 31 வரையிலான 15 மாதகாலப் பகுதியை உள்ளடக்கி வரையப்பட்டது. 1971/72உக்கான அங்கீகரிக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகள் மொத்த வருவாயாக ரூ. 39,450 இலட்சத்தை எதிர்பார்த்தன. அதன் செயலாற்றம் உண்மையில் இதனிலும் உயர்வானதாக இருந்துள்ள தென்பதைத் தற்காலிகத் தரவுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. மொத்த வருவாய்ச் சேகரிப்புக்கள் ரூ. 41,020 இலட்சங்கொண்ட தொகையாக இருந்தது. 12 மாத அடிப்படையில் குறைத்துப் பார்ப்பின், இத்தொகை, 1970/71இன் வருவாய்ச் சேகரிப்புக்களுக்கு மேலாக ரூ. 4,030 இலட்சங்கொண்ட அதிகரிப்பைப் பிரதிபலிக்கின்றது. வருவாயிலேற்பட்ட முக்கிய அதிகரிப்புக்கள், வெ. செ. உ. சான்றிதழ்களின் விற்பனை, சாராய விற்பனையிலிருந்து கிடைத்த இலாபம், வியாபார மொத்த விற்பனாவுவரி, புகையிலை வரி என்பனவற்றைப் பொறுத்து ஏற்பட்டிருந்தன. பெரியளவிலான தாமதிக்கப்பட்ட கொடுப்பனவுகள், குறிப்பாக முன்னர் செய்யப்பட்ட சீனி இறக்குமதிகளின் பேரில் உணவு ஆணையாளரினாற் செய்யப்பட்ட அக்கொடுப்பனவுகள், வெ. செ. உ. சான்றிதழ் வருவாய் ரூ. 1,400 இலட்சத்தினால் அதிகரிக்க உதவியுள்ளன. சாராய விற்பனையிலிருந்து கிடைத்த இலாபம், பெரும்பாலும் விற்பனை அளவிலேற்பட்ட கணிசமான அதிகரிப்பின் காரணமாக ஏற்பட்டதாகும்.

அதேவேளையில் புகையிலை வரி வீதத்தில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, இம்மூலத்திலிருந்து கிடைத்த வருவாய் அதிகரிப்புக்கு உதவியது.

எவ்வாறாயினும், உணவு விற்பனையிலிருந்தான இலாபங்கள், ஏற்றுமதித் தீர்வைகள், இறக்குமதித் தீர்வைகள் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையிலான வருவாய்களில் வீழ்ச்சிகள் காணப்பட்டுள்ளன. உணவு விற்பனையிலிருந்தான இலாபம் 1971/72இல் சீனி விற்பனையிலிருந்தே முக்கியமாகப் பெறப்பட்டது. இவ்விலாபம் இவ்வாண்டுகளில் படிப்படியாக வீழ்ந்துசெல்லும் போக்கினை வெளிக்காட்டியுள்ளது. சீனி இறக்குமதிகள் மீதான வெ. செ. உ. சா. அறவீடு உயர்வான இறக்குமதி விலைகளுடன் இணைந்து, இம்மூலத்திலிருந்து கிடைக்கும் இலாபங்களைக் குறைத்துள்ளது. முதன்முறையாக மாவின் விற்பனை மீதும் உதவிப் பணம் வழங்க வேண்டிய நிலையும் அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டது. தெங்கு உற்பத்திகளுக்கான மந்த நிலையிலுள்ள விலைகள், ஏற்றுமதித் தீர்வைக் சேகரிப்புக்களிலேற்பட்ட வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. ஒழுங்குத் திட்டமிடப்பட்ட இறக்குமதிக் குறைப்பு, தீர்வைச் சேகரிப்புகளிலேற்பட்ட வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தது. மொத்த வருவாயில் சுங்கத் தீர்வைகளினது ஒப்பீட்டுப் பங்கு, தொடர்ந்து வீழ்ச்சியுற்றதுடன், 1971/72இல் 15 சதவீதத்தில் இருந்தது.

மொத்த விற்பனை வரியிலிருந்தும், உண்ணாட்டுத் தீர்வைகளிலிருந்தும் பெற்ற வருவாய்கள் முறையே, ரூ. 690 இலட்சம், ரூ. 790 இலட்சங்கொண்ட முக்கிய அதிகரிப்புக்களை மீண்டுமொருமுறை பதிவுசெய்தன. இவைகள் அரசாங்க வருவாயின் வாய்ப்பான மூலங்களாக இப்பொழுது விளங்குகின்றன. இதற்கு மாறாக, நேரடி வரி வருவாய்கள் கடந்த ஈராண்டுகளாக முற்றாகத் தேங்கிய நிலையிலிருந்ததோடு, நடைமுறை நிதியாண்டான 1973இல் உண்மையில், இவைகள் குறைவுறுமென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1971/72இற்கான அங்கீகரிக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகள், ரூ. 57,430 இலட்சங் கொண்ட மொத்தச் செலவினத்துக்கு ஏற்பாடுசெய்தன. அத்துடன் இந் நிதியாண்டுக் காலப்பகுதியின்போது, மீண்டெழுந் செலவுக்காக ரூ. 1,460 இலட்சமும், மூலதனச் செலவுக்காக ரூ. 790 இலட்சமும் கொண்ட துணைமதிப்பீடுகளும் இருந்தன. 1971/72உக்கான உண்மைச் செலவினங்கள் ரூ. 58,090 இலட்சங்கொண்ட தொகையாக விளங்கி, மூலமதிப்பீடுகளைவிட 1.0 சதவீதங் கொண்ட அதிகரிப்பைக் காட்டின. எவ்வாறாயினும், விகிதசம அடிப்படையில் 1970/71உக்கு மேலான அதிகரிப்பு 10.5 சதவீதமாயிருந்தது. மொத்தச் செலவினத்தில் மீண்டெழுந் செலவின் விகிதாசாரம் 72 சதவீதமாக 1970/71இலிருந்த அதே மட்டத்தில் தொடர்ந்திருந்தது.

துணை மதிப்பீடுகளின் ஏற்பாடுகள் எப்படியிருந்தபோதும், 1971/72இன் மூலதனச் செலவினங்கள் மூல மதிப்பீட்டினை விடக் குறைவாகவேயிருந்துள்ளன. முன்னைய நிதியாண்டினுக்கு மேலான விகிதசம அதிகரிப்பு ரூ. 670 இலட்சமாக அல்லது 8 சதவீதமாக இருந்தது.

அரசாங்க நிதி நடவடிக்கைகளின் தேறிய விரிவுத்தாக்கம், பின்வரும் அட்டவணையிற் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

பணக்குறையை நிதி உதவி செய்தல்.

	1969/70	1970/71	தற்காலம்	
			12 மாதங்கள்*	15 மாதங்கள்
1. வரவு செலவுத் திட்டப் பணக்குறை	1150	1366	1368	1707
2. கழிவு: கடன் கரைப்பு நிதிய உதவு தொகைகள் ஆகியன	214	244	330	412
3. தேறிய பணக்குறை	936	1083	1036	1295
4. நிதி உதவி				
(i) வங்கியல்லா மூலங்களிலிருந்து மொத்த நிதி உதவி	511	866	925	1,156
(அ) உள்நாட்டுச் சந்தையல்லாக் கடன்பாடு	16	140	199	249
(ஆ) வங்கியல்லா மூலங்களிலிருந்து உள்நாட்டுச் சந்தைக் கடன்பாடு... ..	269	492	441	552
(இ) வெளிநாட்டுக் கடன்களும், கொடைகளும்	226	234	284	355
(ii) வங்கித்துறையிப்பிருந்து உள்நாட்டுக் கடன்பாடு	451	94	226	283
(iii) அரசாங்கப் பண நிலுவைகளினதும், பண்ட உதவி நிதிகளினதும் பயன்பாடு	— 26	123	— 115	— 144
(அ) பண நிலுவைகள்	— 31	— 3	— 88	— 110
(ஆ) வெளிநாட்டு உதவி இணைக்கீணை நிதிகள்	5	126(அ)	— 27	— 34
5. ஐ. அ. உதவி இணைக்கீணை நிதிகளின் மாற்றத்துக்கான சீராக்கம்	...	1	—	—
6. அரசாங்க நிதி நடவடிக்கைகளின் தேறிய விரிவுத்தாக்கம் (4 ii, 4 iii & 5)	425	218	111	139

(அ) 1971 செப்டெம்பர் இறுதியில் மத்திய வங்கி வெளிநாட்டு உதவி இணைக்கீணை நிதி ரூ. 1128 இலட்சத்தால் மேலதிக எடுப்பணவு செய்யப்பட்டிருந்தது. இது பண்ட உதவிக் கிடைப்பனவுகளைப் பதிவு செய்வதில் ஏற்பட்ட காலதாமதத்தினாலாகும். ...ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பையும் பார்க்கவும்.

* விதிதம அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது.

1971/72 இன் போது வரவு செலவுத்திட்ட நடவடிக்கைகளின் தேறிய விரிவுத்தாக்கம் ரூ. 1,390 இலட்சமாகும். வர்த்தக வங்கி ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம், அரசாங்க வருவாய்ப் பெறுகைகளின் ஓட்டத்தைத் தடைப்படுத்தியது. இதன்விளைவாக நிதியாண்டினிறுதியையண்டிய காலப் பகுதியில், திறை சேரி உண்டியல்களின் மூலமாக ரூ. 3,000 இலட்சத்தைத் திரட்டவேண்டிய கட்டாயத்துக்கு அரசாங்கம் உள்ளாகியது. எவ்வாறாயினும், பண நிலுவைகள், ரூ. 1,440 இலட்சத்தில் இருந்தன. வழக்கத்திற்கு மாறாக இந்நிதியாண்டினிறுதியில் உயர்ந்த நிலுவைகள் இருந்தமைக்கு, வங்கி வேலைநிறுத்தத்தின் விளைவாக எழுந்த எதிர்பாராத சூழ்நிலைகள் ஓரளவு விளக்கம் தருகின்றன.

ரூ. 4,466 இலட்சங்கொண்ட பெரியளவிலான நிரப்பப்படாத இடைவெளியினை (பெரும்ளவுக்கு, 1971/72 உக்கான வரவு செலவுத்திட்டத்தில் எடுத்துரைக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட சில வழிமுறைகள் பின்வாங்கப்பட்டதன் விளைவாகும்) அரசாங்கம் எதிர்நோக்கியபோதும், வங்கித் தொழில் முறையிலிருந்து பெறப்படும் பெரியளவிலான வள உதவிகள் தவிர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளன. எவ்வாறாயினும் 1971/72 உக்கான தேறிய பணக்குறை குறிப்பிடத்தக்களவு குறைக்கப்பட்டுள்ளதென்பது கவனிக்கப்படவேண்டியதொன்றாகும். இது ஓரளவுக்கு மூலதனச் செலவினத்திலேற்பட்ட வீழ்ச்சியின் விளைவாகும். மீண்டெ

முன் செலவிலேற்படும் அதிகரிப்பு வீதத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவும், நடைமுறைக்கணக்கில் போதுமான மிகையை உருவாக்கவும் அரசாங்கம் இயலா திருந்தமை அதேயளவு முக்கியம் வாய்ந்த இன்னொரு அம்சமாகும்.

கடந்த சிலவாண்டுகளில் உணவு மானியச் செலவு விரைவாக உயர்வடைந்து வந்துள்ளது. மேலதிகமான உள்நாட்டு வளங்களைத் திரட்டுவதற்கு வெற்றிகரமானதும், முடிவானதுமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளபோதும், நடைமுறைச் செலவினத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஆக்கபூர்வமான போக்கு இல்லாமையினால், அபிவிருத்தியற்ற செலவினங்களில் வருவாய் உழைப்புக்கள், வீணாகச் செலவழிக்கப்படுவதில் முடிவடைந்தன. 1971/72 இல் மூலதனச் செலவீடுகளின் அதிகரிப்பு மிகச் சிறியளவாக இருந்துள்ளது. கிடைக்கத்தக்க வளங்களின் பெரும்பகுதி மாற்றற் கொடுப்பனவுகளுக்காகச் செலவிடப்படும் வரை, அபிவிருத்தி முயற்சிகளுக்கு நிதியுதவுவதற்கு குறைவான பணமேயிருப்பதால் அபிவிருத்தி நோக்கங்களின் நிறைவேற்றம் இடைநிறுத்தப்படும். அபிவிருத்திச் செலவினங்களின் பெரிய பங்கை நிதியீட்டும்பொருட்டு, நடைமுறைக் கணக்கிற் போதியளவு மிகையை உருவாக்குவதில் அரசாங்கத்துக்குள்ள இயலாமை குறித்து, கடந்தகால ஆண்டறிக்கைகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளன மாற்றல்களின் மீதான அத்தகைய செலவீடுகளின் அளவினை ஒரு வரையறைக்குள் வைத்திருக்கப்படாதவரை, அபிவிருத்தி நோக்கங்கள் ஏமாற்றமளிப்பனவாகவேயிருக்கும்.

கடந்த இரு நிதியாண்டுக் காலப் பகுதியின்போது, வரவு செலவுத்திட்டக் குறைகளை நிரப்பும் நோக்கங்களுக்காக வெளிநாட்டு நிதியை நம்பியிருக்கும் நிலைமை குறைவடைந்துள்ளதுபோலத் தோன்றுகிறது. குறையை நிதியீட்டுவதற்கான அதன் உதவுதொகை 1971/72 இல் வரவுசெலவுத்திட்டக் குறையின் 35 சதவீதத்துக்கு மீண்டுமொருமுறை அதிகரித்துள்ளபோதும், அண்மையாண்டுகளில் வெளிநாட்டு நிதிப் பெறுகைகள் மூலமதிப்பீட்டுப் பெறுகைகளினை விடக் குறைவாகவிருந்ததோடு, தொடர்ந்து வீழ்ச்சியடைந்தும் வந்துள்ளன. மறுபுறத்தில் வங்கியல்லா மூலங்களிலிருந்து பெற்ற சந்தைக் கடன்பாடுகள், கடந்த மூன்றாண்டுகளாகக் குறையை நிதியீட்டுவதன் பொருட்டுக் கணிசமான ளவு தொகையை உதவிவந்துள்ளன. தொடர்பாக நோக்கும்போது, வட்டிக் கொடுப்பனவுகளைச் செய்வதற்கு வளங்களைக் காணவேண்டிய பிரச்சினைகளையும் படுகடன் அழிப்புச் செலவுகள் ஏற்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளன. வட்டிக்கொடுப்பனவுகள் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தின்போது ஆண்டுக்கு 20 சதவீதத்தில் (கூட்டு) அதிகரித்துள்ளன. இது முன்னைய ஐந்தாண்டுகளிலிருந்த அதிகரிப்பு வீதத்தின் ஏறக்குறைய இரு மடங்காகும்.

1973 உக்கான வரவுசெலவுத் திட்டம் ரூ. 51,610 இலட்சங்கொண்ட மொத்தச் செலவினத்துக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளதோடு, ரூ. 38,800 இலட்சங் கொண்ட மொத்த வருவாய்களை எதிர்பார்க்கிறது. எனவே, வரவுசெலவுத் திட்டத் தேறிய குறையானது, ரூ. 12,810 இலட்சங்கொண்ட தொகையாக விருக்கும் இக்குறையானது, ரூ. 6,000 இலட்சம் உள்நாட்டு வங்கியல்லாக் கடன்பாட்டாலும், ரூ. 5,410 இலட்சம் வெளிநாட்டு நிதியாலும், ரூ. 500

இலட்சம் நிருவாகக் கடன்பாடுகளினாலும் நிதியீட்டப்பட வேண்டியதோடு, விடப்பட்ட மீதி இடைவெளியாகிய ரூ. 900 இலட்சம், வங்கி நிதியை வேண்டி நிற்கிறது.

(11) பணமும் கொடுகடனும்

1972ஆம் ஆண்டு பண நிரம்பலில் ஏற்பட்ட கூரிய அதிகரிப்புக்கு வர்த்தக வங்கி வேலைநிறுத்தமே முக்கிய காரணமாக இருந்தது. இவ்வேலைநிறுத்தம் 1972 செப்டெம்பர் 1ஆந் திகதி தொடங்கி 1972 திசெம்பர் 17ஆந் திகதி முடிவுற்றது. பண நிரம்பலில் 1971 ஆம் ஆண்டு ரூ. 1,825 இலட்சம் அல்லது 9.3 சதவீத அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதை நோக்கும்போது திசெம்பர் இறுதி எண்டொகைகள் ரூ. 3,294 இலட்சம் அல்லது 15.3 சதவீதம்கொண்ட அதிகரிப்பைக் காட்டுகின்றன. ஆயினும் 1971, திசெம்பர் இறுதிக்கும், வங்கி வேலைநிறுத்தத் திற்கு நேர் முந்திய காலப்பகுதியான 1972, ஓகத்து இறுதிக்குமிடையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு 0.3 சதவீதம் (ரூ. 60 இலட்சம்) மட்டுமேயாகும்.

1972ஆம் ஆண்டு முழுவதிற்குமான பணநிரம்பல் மீதான தரவுகளை நோக்குமையில், இதன் அதிகரிப்பிற்கான முக்கிய காரணி 1972, நவம்பரிலும், திசெம்பரிலும் வெளியிடப்பட்ட ரூ. 3,000 இலட்சங்கொண்ட இறைசேரி உண்டியல்களேயாகும். இத்தொகை ஏறக்குறைய முற்றிலும் வங்கிகளால் வழங்கப்பட்டது. வேலைநிறுத்தம் காரணமாக வெவ்வேறு அரசாங்கத் திணைக்களங்களால் பெறப்பட்ட ரூ. 1,530 இலட்சங்கொண்ட காசோலைகள் அரசாங்கக் கணக்கிற்கு வரவுவைக்கப்படாமையால் பணத்தில் எழுந்த தற் காலிகப் பற்றாக்குறையை ஓரளவு போக்குவதற்கு அரசாங்கம் இறைசேரி உண்டியல்களை வெளியிடவேண்டியிருந்தது. வேலைநிறுத்தம் காரணமாக கட்டுப்பாடற்ற நிலையிற் பயன்படுத்தக்கூடிய மேலதிகப்பற்று வசதிகளால் தனியார் துறைக்கான வங்கிக் கொடுகடன் (தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்களின் தொகை தவிர்த்து) ரூ. 2,195 இலட்சங்கொண்ட மிகப்பெருமளவு அதிகரிப்பைக் காட்டியது. வங்கி வேலைநிறுத்தத் தாக்கங்களின் உண்மைத் தன்மையை அளவிட இயலாதிருக்கையில், எடுத்துரைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள், கிடைக்கத் தக்க புள்ளிவிபரங்கள் காட்டியவாறு, பண நிரம்பலில் ஏற்பட்ட உண்மை அதிகரிப்பு 15.3 சதவீதத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தக்களவு குறைவுற்றிருக்கும் போல் காட்டுகின்றன.

வேலைநிறுத்தத்தினால் வங்கித் தொழிற்பாடுகளில் ஏற்பட்ட குழம்பிய நிலை, ஆண்டு முழுவதிற்குமான தரவுகளைப் பயன்படுத்தி பணம், வங்கித் தொழில் ஆகியனவற்றின் அபிவிருத்திகளை மீளாய்வுசெய்வதைப் பொருளற்ற செயலாக்குகின்றது. ஆகவே, பின்வரும் பந்திகள் 1972, சனவரி — ஓகத்து காலப்பகுதிப் பணம், வங்கித்தொழில் ஆகிய துறைகளின் முக்கிய பண்புகளைப் பற்றி ஆராய்கின்றன.

இவ்வெட்டு மாத காலப்பகுதி 0.3 சதவீதம்கொண்ட சிறியளவு நாணய விரிவைப் பதிவுசெய்தது. ஆயினும், பண நிரம்பலின் மாதாந்தச் சராசரி அளவு 1970இன் தொடர்பான காலப்பகுதிச் சராசரியிலும் பார்க்க 1971 காலப்பகு

தியில் 6.5 சதவீதம் அதிகமாகவிருந்தபோதும், 1971இன் தொடர்பான காலப் பகுதியிலும் பார்க்க 2.4 சதவீதம் அதிகமாகவிருந்தது. இதேவேளையில் பொது மக்கள் வசமுள்ள கேள்வி வைப்புக்களின் மாதாந்தச் சராசரிப் பயன்பாட்டு வீதத்திலும் 9.0 சதவீதம் கொண்ட அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது.

பண நிரம்பலில் ஏற்பட்ட மாற்றத்திற்கான முக்கிய காரணிகள் பின்வரும் அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 1-2

பண நிரம்பலைப் பாதிக்கும் காரணிகள் (1969 - 1972 ஓகத்து)

பத்து இலட்சம் ரூபாய்களில்

	1969	1970	1971	1970 திசெம். 1971 ஓகத்து	1971 திசெம். 1972 ஓகத்து
வங்கியின் வெளிநாட்டு இருப்புச் சொத்துக்கள் (தேறிய)	— 299.6	— 1.5	+ 200.5	+ 290.9	+ 43.4
உள்நாட்டுக் கொடுகடன்	... + 343.5	+ 497.3	+ 233.6	+ 22.2	+ 95.1
1. அரசாங்கம்	... + 117.5	+ 349.8	+ 90.6	+ 2.3	— 35.4
2. தனியார் துறை	... + 226.0	+ 147.5	+ 143.0	+ 19.9	+ 130.5
(அ) அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள்	+ 69.9	+ 43.2	+ 62.3	+ 31.3	+ 6.0
(ஆ) ஏனையவை	... + 156.1	+ 104.3	+ 80.7	— 11.4	+ 124.5
அரசாங்கப் பண நிலுவைகள்	.. + 71.9	— 124.2	+ 67.4	+ 66.1	— 29.4
தனியார் துறையின் தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்கள்	... — 158.1	— 178.8	— 137.7	— 69.9	— 33.7
(அ) அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்கள்	— 10.8	+ 17.5	+ 6.2	— 7.9	— 2.5
(ஆ) ஏனையவை	... — 147.3	— 196.3	— 143.9	— 62.0	— 31.2
ஏனைய விடயங்கள் (தேறிய)	... + 12.1	— 109.1	— 181.3	— 132.4	— 69.4
பண நிரம்பல்: இதில்	... — 30.1	+ 83.5	+ 182.5	+ 176.0	+ 6.0
நாணயம்	... + 17.7	— 148.8	+ 180.2	+ 187.0	+ 42.1
கேள்வி வைப்புக்கள்	... — 47.8	+ 232.3	+ 2.3	— 11.0	— 36.1

அடையாளங்கள் பண நிரம்பலில் ஏற்பட்ட விளைவைக் குறிக்கின்றன.

அரசாங்கத்திற்கான வங்கிக் கொடுகடனின் ரூ. 354 இலட்சங்கொண்ட வீழ்ச்சியும், அரசாங்கப் பண நிலுவைகளின் ரூ. 294 இலட்சங்கொண்ட அதிகரிப்பும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பண்பாகும். எவ்வாறாயினும், அரசாங்க நிதியாண்டில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தினால் இவ்வெண்தொகைகள் 1971இன் தொடர்பான காலப்பகுதி எண்தொகைகளுடன் ஒப்பிடத்தக்கனவல்ல. 1970-71இன் நிதியாண்டு 1971, செத்தெம்பரில் முடிவுற்றிருக்கையில், 1971-72இன் நிதி

யாண்டு 1972, திசெம்பரில் முடிவுற்றது. ஆயினும், வங்கி வேலைநிறுத்தத்தின் தாக்கத்தைப் பொதுப்படையாக தவிர்த்து 1971-72 நிதியாண்டை மொத்தமாக நோக்குமபோது, வரவுசெலவுத்திட்டத்தில் முன்னரே ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,000 இலட்சம் தொகையைவிட அரசாங்கம், கணிசமானளவு கூடிய தொகைக்கு வங்கித்துறையிடம் தங்கியிருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிராது.

மீளப்பார்வையிடும் காலப்பகுதியில் தனியார் துறைக்கான வங்கிக்கொடு கடனில் சிறு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இதில் கூடியளவு பகுதி உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின் கீழ் நெல்விற்பனவு தொடர்பாக பொருள் வரவுகளை வைத்துப் பெறப்பட்ட முற்பணங்களைக் காட்டுகின்றது. இம்முற்பணங்கள் 1971 இன் தொடர்பான காலப்பகுதியின் ரூ. 564 இலட்சம் கொண்ட வீழ்ச்சிக்கு மாறாக ரூ. 742 இலட்சத்தால் உயர்வுற்றன. இவ்வறிக்கையில் வேறிடத்தில் குறிக்கப்பட்டவாறு 1972 ஆம் ஆண்டு நெற் கொள்வனவுகளுக்கான வங்கிக்கொடு கடனின் கூடிய அளவிற்கு நெற்சந்தைப்படுத்தல் சபை உருவாக்கப்பட்டதிலிருந்து நெற் கொள்வனவுகளின் நிதிஉதவியில் ஏற்பட்ட நடைமுறை மாற்றங்களே முக்கிய காரணங்களாகும்.

அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான வங்கிக்கொடுகடன் ரூ. 60 இலட்சத்தால் உயர்வுற்றிருக்க, ஏனைய தனியார் துறைக்கான கொடுகடன் ரூ. 413 இலட்சத்தால் குறிப்பிடத்தக்களவு உயர்வுற்றது; ஒப்புநோக்குகையில் 1971 இன் தொடர்பான காலப்பகுதியில் இவ்வதிகரிப்பு ரூ. 78 இலட்சமாக விளங்கியது. மீளப்பார்வையிடும் காலப்பகுதியில் தனியார் துறைக்கான வங்கிக்கொடுகடனில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க பண்பு, 1970 தொடங்கி நுகர்வு, 'ஏனைய' கடன்கள் ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட துரித அதிகரிப்புப் போக்கைத் தடைசெய்தமையேயாகும். இக்கடன்கள் 1972 இன் இரண்டாம் காலாண்டில் சிறிதளவாகக் குறைவுற்றன. வர்த்தக வங்கிகளில் தனியார் துறையின் தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்களின் சேர்க்கை 1971 காலப்பகுதியிலும் பார்க்கக் குறிப்பிடத்தக்களவு குறைவுற்றிருந்தது.

(இ) சென்மதி நிலுவை—1972

சென்மதி நிலுவையில் அடிப்படையாக விளங்கிய சாதகமற்ற போக்குகள் 1972 இல் தொடர்ந்தும் காணப்பட்டன. மீண்டும் கண்டிப்பான இறக்குமதித் திட்டத்திற்கான நிதிஉதவிக்கு ஏற்றுமதி வருமானங்கள் போதியளவாக அமையவில்லை. கட்புலன், கட்புலனாகா ஏற்றுமதி வருமானங்கள் 1971 இன் ரூ. 22,650 இலட்சத்திலிருந்து 1972 இல் ரூ. 23,360 இலட்சமாக அதிகரித்திருக்கையில், கட்புலன், கட்புலனாகா இறக்குமதிக் கொடுப்பனவுகள் ரூ. 25,860 இலட்சத்திலிருந்து மிக விரைவாக ரூ. 26,870 இலட்சமாக உயர்வுற்றன. அந்நிய அரசாங்கங்களிலிருந்து பெற்ற கொடைகளின் மிதமான தாக்கம் ரூ. 3,020 இலட்சம் கொண்ட வர்த்தகப் பணக்குறையிலிருந்து 1972 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக் கணக்கு மீதான பணக்குறையை ரூ. 2,690 இலட்சமாகக் குறைத்தது. ஆயினும், 1971 இன் ரூ. 2,160 இலட்சம் கொண்ட பணக்குறையுடன் ஒப்பு நோக்குகையில், 1972 இன் நிலை சீரழிந்த தன்மையைக் காட்டுகின்றது.

ஆண்டு அடிப்படையில் வங்கித்தொழில், தொழில் மூலதனம் என்பவற்றை நீண்ட தவணை முதலீடாகப்பெற்று சென்மதி நிலுவை நடைமுறைக் கணக்கு மீதான ஏதாவது பணக்குறையை ஈடுசெய்யின் இன்னும் மொத்த சென்மதி நிலுவையை நன்முறையில் மாற்றியமைக்கலாம். ஆனால், இத்தகைய மூலதன இயக்கங்கள் இலங்கையில் குறிப்பிடத்தக்களவாக இருக்கவில்லை. வருமானங்களின் அளவிற்கு மேல் கொடுப்பனவின் நிதியுதவிக்காக வழங்கப்பட்ட மூலதனம் அந்நிய அரசாங்கங்களுடனும் பல்புடைக் கடன்கொடுத்தல் முகவர் நிறுவனங்களுடனும் நேரடியாகச் செய்த பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாகும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்நிலையைத் திருத்துவதற்கு கொள்கை விருப்புக்கள் ஏற்கெனவே தெளிவாக இருந்ததுபோலல்லாது 1972 இல், இலங்கை, கொடுப்பனவுச் சமநிலைக்குக் கிட்டவும் இருக்கவில்லை.

இலங்கை பெற்ற ரூ. 2940 இலட்சம் கொண்ட பண்ட செயல் திட்ட உதவியை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ள தேறிய நீண்ட-தவணை மூலதனம், நடைமுறைக் கணக்கு பணக்குறையைப் போதியளவிற்கு நிவர்த்திசெய்யக் கூடியதாயிருந்தபோதும், 1971இன் தேறிய மீளக்கொடுப்பனவுகளைக் கழித்த மொத்தத் தொகையாகிய ரூ. 4040 இலட்சத்துடன் ஒப்பிடுகையில், இத்தொகை மிகக் குறிப்பிடத்தக்களவில் குறைவாக அமைந்திருந்தது. நிதிஉதவப்பட்டு வேண்டிய அளவு மிகக் குறைவுற்றிருந்தமையால் ஓரளவிற்கு கொடுப்பனவுகளுக்கும் வருவாய்களுக்கும் உள்ள இடைவெளியை நிரப்புவதற்கும், ஓரளவிற்கு வெளிநின்ற குறுந்தவணைக் கொடுகடனின் பொறுப்புக்களை மீளக்கொடுப்பனவு செய்வதற்கும் இந்நாடு குறுந்தவணைக் கொடுகடனில் தங்கியிருக்கவேண்டியிருந்தது. ஆயினும், பன்னாட்டு நாணய நிதியுடனான கொடுக்கல்வாங்கல்கள் மீதான ரூ. 1630 இலட்சம் கொண்ட வருவாய்களும் துணைநில் ஒப்பந்தத்திற்கும் ஏற்றுமதி ஏற்றவிறக்கங்களின் நட்புநிதிஉதவலுக்கும் கீழான எடுப்பனவுகளை உள்ளடக்கும். ரூ. 620 இலட்சம் கொண்ட சிறப்பு எடுப்பனவு உரிமை ஒதுக்கீடும், நிலையைக் குறிப்பிடத்தக்களவிற்கு இலகுவாக்கியது. இது வெளி நாட்டு இருப்புச்சொத்துக்களை ரூ. 1870 இலட்சத்தால் அதிகரிப்பதற்குப் பெரிதும் உதவியது.

பொருள்வள இடைவெளியின் நிதி உதவிக்கான வழிமுறைகளைப் பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது

வள இடைவெளிக்கு நிதி உதவி செய்யும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தனி மூலம் குறுந்தவணை வர்த்தகக் கொடுகடன் என்று மேலுள்ள அட்டவணையிலிருந்து தெரிகின்றது. ஆயினும், இதன் தொடர்பான நிலைமை 1971இன் 48 சதவீதத்திலிருந்து 1972இல் 46 சதவீதமாகக் குறைவுற்றது. நிதி உதவும் ஏனைய முக்கிய மூலங்கள் பண்ட உதவியும், ப. நா. நி. எடுப்பனவுகளுமாகும். பண்ட உதவி இதன் தொடர்பான நிலைமையை 1971இல் 19 சதவீதத்திலிருந்து 1972இல் 24 சதவீதமாக அதிகரித்திருக்கையில், ப. நா. நி. எடுப்பனவுகளின் முக்கியத்துவம், 1971 இல் 6 சதவீதத்திலிருந்து 12.5 சதவீதமாக உயர்வுற்றது.

யாண்டு 1972, திசெம்பரில் முடிவுற்றது. ஆயினும், வங்கி வேலைநிறுத்தத்தின் தாக்கத்தைப் பொதுப்படையாக தவிர்த்து 1971-72 நிதியாண்டை மொத்தமாக நோக்கும்போது, வரவுசெலவுத்திட்டத்தில் முன்னரே ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 1,000 இலட்சம் தொகையைவிட அரசாங்கம், கணிசமானளவு கூடிய தொகைக்கு வங்கித்துறையிடம் தங்கியிருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிராது.

மீளப்பார்வையிடும் காலப்பகுதியில் தனியார் துறைக்கான வங்கிக்கொடு கடனில் சிறு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டது. இதில் கூடியளவு பகுதி உத்தரவாத விலைத் திட்டத்தின் கீழ் நெல்விற்பனவு தொடர்பாக பொருள் வரவுகளை வைத்துப் பெறப்பட்ட முற்பணங்களைக் காட்டுகின்றது. இம்முற்பணங்கள் 1971 இன் தொடர்பான காலப்பகுதியின் ரூ. 564 இலட்சம் கொண்ட வீழ்ச்சிக்கு மாறாக ரூ. 742 இலட்சத்தால் உயர்வுற்றன. இவ்வறிக்கையில் வேறிடத்தில் குறிக்கப்பட்டவாறு 1972 ஆம் ஆண்டு நெற் கொள்வனவுகளுக்கான வங்கிக்கொடு கடனின் கூடிய அளவிற்கு நெற்சந்தைப்படுத்தல் சபை உருவாக்கப்பட்டதிலிருந்து நெற் கொள்வனவுகளின் நிதிஉதவியில் ஏற்பட்ட நடைமுறை மாற்றங்களே முக்கிய காரணங்களாகும்.

அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான வங்கிக்கொடுகடன் ரூ. 60 இலட்சத்தால் உயர்வுற்றிருக்க, ஏனைய தனியார் துறைக்கான கொடுகடன் ரூ. 413 இலட்சத்தால் குறிப்பிடத்தக்களவு உயர்வுற்றது; ஒப்புநோக்குகையில் 1971 இன் தொடர்பான காலப்பகுதியில் இவ்வதிகரிப்பு ரூ. 78 இலட்சமாக விளங்கியது. மீளப்பார்வையிடும் காலப்பகுதியில் தனியார் துறைக்கான வங்கிக்கொடுகடனில் ஏற்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க பண்பு, 1970 தொடங்கி நுகர்வு, 'ஏனைய' கடன்கள் ஆகியவற்றில் காணப்பட்ட துரித அதிகரிப்புப் போக்கைத் தடைசெய்தமையேயாகும். இக்கடன்கள் 1972 இன் இரண்டாம் காலாண்டில் சிறிதளவாகக் குறைவுற்றன. வர்த்தக வங்கிகளில் தனியார் துறையின் தவணை, சேமிப்பு வைப்புக்களின் சேர்க்கை 1971 காலப்பகுதியிலும் பார்க்கக் குறிப்பிடத்தக்களவு குறைவுற்றிருந்தது.

(இ) சென்மதி நிலுவை—1972

சென்மதி நிலுவையில் அடிப்படையாக விளங்கிய சாதகமற்ற போக்குகள் 1972 இல் தொடர்ந்தும் காணப்பட்டன. மீண்டும் கண்டிப்பான இறக்குமதித் திட்டத்திற்கான நிதிஉதவிக்கு ஏற்றுமதி வருமானங்கள் போதியளவாக அமையவில்லை. கட்புலன், கட்புலனாகா ஏற்றுமதி வருமானங்கள் 1971 இன் ரூ. 22,650 இலட்சத்திலிருந்து 1972 இல் ரூ. 23,360 இலட்சமாக அதிகரித்திருக்கையில், கட்புலன், கட்புலனாகா இறக்குமதிக் கொடுப்பனவுகள் ரூ. 25,860 இலட்சத்திலிருந்து மிக விரைவாக ரூ. 26,870 இலட்சமாக உயர்வுற்றன. அந்நிய அரசாங்கங்களிலிருந்து பெற்ற கொடைகளின் மிதமான தாக்கம் ரூ. 3,020 இலட்சம் கொண்ட வர்த்தகப் பணக்குறையிலிருந்து 1972 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக் கணக்கு மீதான பணக்குறையை ரூ. 2,690 இலட்சமாகக் குறைத்தது. ஆயினும், 1971 இன் ரூ. 2,160 இலட்சம் கொண்ட பணக்குறையுடன் ஒப்புநோக்குகையில், 1972 இன் நிலை சீரழிந்த தன்மையைக் காட்டுகின்றது.

ஆண்டு அடிப்படையில் வங்கித்தொழில், தொழில் மூலதனம் என்பவற்றை நீண்ட தவணை முதலீடாகப்பெற்று சென்மதி நிலுவை நடைமுறைக் கணக்கு மீதான ஏதாவது பணக்குறையை ஈடுசெய்யின் இன்னும் மொத்த சென்மதி நிலுவையை நன்முறையில் மாற்றியமைக்கலாம். ஆனால், இத்தகைய மூலதன இயக்கங்கள் இலங்கையில் குறிப்பிடத்தக்களவாக இருக்கவில்லை. வருமானங்களின் அளவிற்கு மேல் கொடுப்பனவின் நிதியுதவிக்காக வழங்கப்பட்ட மூலதனம் அந்நிய அரசாங்கங்களுடனும் பல்புடைக் கடன்கொடுத்தல் முகவர் நிறுவனங்களுடனும் நேரடியாகச் செய்த பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவாகும். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்நிலையைத் திருத்துவதற்கு கொள்கை விருப்புக்கள் ஏற்கெனவே தெளிவாக இருந்ததுபோலல்லாது 1972 இல், இலங்கை, கொடுப்பனவுச் சமநிலைக்குக் கிட்டவும் இருக்கவில்லை.

இலங்கை பெற்ற ரூ. 2940 இலட்சம் கொண்ட பண்ட செயல் திட்ட உதவியை முக்கியமாகக் கொண்டுள்ள தேறிய நீண்ட-தவணை மூலதனம், நடைமுறைக் கணக்கு பணக்குறையைப் போதியளவிற்கு நிவர்த்திசெய்யக் கூடியதாயிருந்தபோதும், 1971இன் தேறிய மீளக்கொடுப்பனவுகளைக் கழித்த மொத்தத் தொகையாகிய ரூ. 4040 இலட்சத்துடன் ஒப்பிடுகையில், இத்தொகை மிகக் குறிப்பிடத்தக்களவில் குறைவாக அமைந்திருந்தது. நிதிஉதவப்பட வேண்டிய அளவு மிகக் குறைவுற்றிருந்தமையால் ஓரளவிற்கு கொடுப்பனவுகளுக்கும் வருவாய்களுக்கும் உள்ள இடைவெளியை நிரப்புவதற்கும், ஓரளவிற்கு வெளிநின்ற குறுந்தவணைக் கொடுகடனின் பொறுப்புக்களை மீளக்கொடுப்பனவு செய்வதற்கும் இந்நாடு குறுந்தவணைக் கொடுகடனில் தங்கியிருக்கவேண்டியிருந்தது. ஆயினும், பன்னாட்டு நாணய நிதியுடனான கொடுக்கல்வாங்கல்கள் மீதான ரூ. 1630 இலட்சம் கொண்ட வருவாய்களும் துணைநில் ஒப்பந்தத்திற்கும் ஏற்றுமதி ஏற்றவிறக்கங்களின் நட்டஈடு நிதிஉதவலுக்கும் கீழான எடுப்பனவுகளை உள்ளடக்கும். ரூ. 620 இலட்சம் கொண்ட சிறப்பு எடுப்பனவு உரிமை ஒதுக்கீடும், நிலையைக் குறிப்பிடத்தக்களவிற்கு இலகுவாக்கியது. இது வெளி நாட்டு இருப்புச்சொத்துக்களை ரூ. 1870 இலட்சத்தால் அதிகரிப்பதற்குப் பெரிதும் உதவியது.

பொருள்வள இடைவெளியின் நிதி உதவிக்கான வழிமுறைகளைப் பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது

வள இடைவெளிக்கு நிதி உதவி செய்யும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தனி மூலம் குறுந்தவணை வர்த்தகக் கொடுகடன் என்று மேலுள்ள அட்டவணையிலிருந்து தெரிகின்றது. ஆயினும், இதன் தொடர்பான நிலைமை 1971இன் 48 சதவீதத்திலிருந்து 1972இல் 46 சதவீதமாகக் குறைவுற்றது. நிதி உதவும் ஏனைய முக்கிய மூலங்கள் பண்ட உதவியும், ப. நா. நி. எடுப்பனவுகளுமாகும். பண்ட உதவி இதன் தொடர்பான நிலைமையை 1971இல் 19 சதவீதத்திலிருந்து 1972இல் 24 சதவீதமாக அதிகரித்திருக்கையில், ப. நா. நி. எடுப்பனவுகளின் முக்கியத்துவம், 1971 இல் 6 சதவீதத்திலிருந்து 12.5 சதவீதமாக உயர்வுற்றது.

செய்யும் முறையில் போதிய வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும். இந்நோக்கம் கருதி, செயற்றிட்டங்களுக்கான வெவ்வேறு தன்மையுடைய புள்ளிவிவரங்கள், செயற்றிட்டங்களின் ஒவ்வொரு நிறைவேற்று நிலையிலும் சேர்க்கப்பட்டுப் பகுப்பாய்ந்து மதிப்பிடப்படுதல் வேண்டும். பொருளாதார முன்னேற்றத்தை மீளாய்வதற்கு அடிப்படையாகவுள்ள தரவுகளின், அளவிலும், தரத்திலும் குறித்த நேரத்தில் கிடைப்பதிலும் பாரதூரமான குறைபாடுகள் உள். எடுத்துக் காட்டாக இலங்கையின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகம் பற்றிய விபரமான புள்ளி விபரங்கள் 1970 இலிருந்து கிடைக்கவில்லை. முடிவுகளை எடுப்பதில் தரவுகளுக்குள்ள முக்கியத்துவத்தினை அத்தரவுகளைத் தருவோர் உணரும் வகையில் ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்யப்படாமையே இதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். தரவின் தன்மையும் கூட, ஒத்த நிலையுடையதாக இல்லை. பொருளாதார செயலாற்றத்தைப் பொருள் பொதிந்த முறையில் மதிப்பிடுவதற்கு, கால அடிப்படையில் புள்ளிவிபரத் தரவுகள் சேர்ப்பதிலும், அவற்றைச் சரி பார்ப்பதிலும் யாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய வழிவகைகள் இன்னும் பல உண்டு.

1972 இல் ஏற்பட்ட மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதமும், மற்றும் ஏனைய சில பேரண்டப் பொருளாதார மாறிகளும், திட்டத்திற்கு முந்திய நிலையுடனும், திட்ட இலக்குகளுடனும் கீழே ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 1-4

1972 இல் தோந்தெடுக்கப்பட்ட பேரண்டப் பொருளியல் மாறிகளின் திட்டத்திற்கு முந்தியநிலை, திட்டநிலை, உண்மைச் செயலாற்றம் (நிலையான விலைகளின்படி)

	திட்டத்திற்கு முந்தியநிலை 1961-71	திட்டம் 1972-76	1971 இற்கு மேலான 1972 இன் உண்மைச் செயலாற்றம்
காரணிச்செலவு விலைகளின்படியான மொத்த உள்நாட்டுஉற்பத்தி..	4.3	6.1	2.5
தனியார் நுகர்வு	3.9	4.1	5.8
அரசாங்க நுகர்வு	4.6	5.9	3.0
மொத்த முதலீடு	5.2	5.2	-15.1
பொருட்களினதும் பணிகளினதும் ஏற்றுமதிகள் ...	1.1	6.9	2.4
பொருட்களினதும் பணிகளினதும் இறக்குமதிகள்...	-4.0	2.6	- 0.2

திட்டமிடப்பட்ட இலக்குகளுக்குக் குறைவாகவே, பெரும்பாலான பொருளாதார மாறிகளின் செயலாற்றம் அமைந்திருப்பது கவனிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. திட்டத்தின் முதலாண்டாக 1972 ஆம் ஆண்டு முதலிற் கொள்ளப்பட்ட போதும், 1971, ஏப்பிறலில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியின் பின்னர் சீராக்கங்கள் செய்யப்படவேண்டியிருந்ததாலும், இருப்புக்களைக் கணக்கெடுக்க வேண்டியிருந்ததாலும், உண்மையில் திட்டத்தை நடைமுறைபடுத்தலில் காலந்தாழ்த்தப்பட்ட

டது. இவையனைத்திற்கு மேலாக, பெரும்பாலான வேளாண்மைப் பொருட்களைக் கரும் வரட்சி தாக்கியது. இதனால் வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப் பெறுவதற்கு அல்லது பேணுவதற்குத் துணைசெய்திருக்கக்கூடிய உள்நாட்டு நிரம்பல்களும், ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய மிகைகளும் குறைக்கப்பட்டன.

மொத்த முதலீடாக, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலிருந்து 18 சதவீதத்தைப் பெறுவதென்று திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், இவ்வெதிர்பார்ப்பு 3 சதவீதத்தினால் குறைவடைந்தது. இவ்வீழ்ச்சி வருங்கால வளர்ச்சியைக் குறைப்பதோடு, வருமானம், தொழில்வாய்ப்பு, சேமிப்புக்கள் என்பவற்றின் மீதும் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

(ஆ) வேளாண்மை

கைத்தொழில் மூலங்களின் (அல்லது துறைகளின்) முதலீடு பற்றிய நம்பத்தக்க மதிப்பீடுகள் கிடைக்கப்பெறாமையால் வேளாண்மை முதலீட்டு இலக்குகள் எவ்வளவுதாரம் வெற்றி காணப்பட்டுள்ளன என்பதை மதிப்பிட முடியாது. எவ்வாறாயினும் பிரதான, ஏற்றுமதிப் பயிர்களின் மறுநடுகை பற்றிய தரவுகள், திட்டமிட்ட முதலீட்டு மட்டத்திலும் குறைவுற்றுள்ளமையைக் காட்டுகின்றன. தேயிலையின் மறுநடுகையைப் பொறுத்தவரை 1972இல் 85 சதவீதமான இலக்கு அடையப்பெற்றது. றப்பர் மறுபயிரிடுகை எதிர்பார்த்த இலக்கிலும்பார்க்க ஏறக்குறைய 42 சதவீதம் குறைவுற்றிருந்தது. நாற்றுக்களின் எண்ணிக்கை எடுத்துக்காட்டுவதுபோல் திட்டமிட்டபடி தெங்கு மீளப்பயிரிடும் திட்டம் செயற்படவில்லை. 1972இன் இலக்கில், இது 79 சதவீதமாகவே விளங்கியது.

1972ஆம் ஆண்டின் முதலீட்டு வளர்ச்சி வீதம் பல காரணிகளால் தாக்கப்பட்டது. இவற்றில் முக்கியமானது, சந்தை நிலைகளின் உறுதியின்மையும், கிடைக்கக்கூடிய முதலீட்டு நிதியினதும் முதலீட்டுநோக்கங்களினதும் தன்மையுமேயாகும். அநேகமாக ஏற்றுமதி உற்பத்திப்பொருட்களுக்கான கேள்வி உறுதியற்றதாயிருந்தமையினால் அவற்றில், உடனடியாக அபிவிருத்தி ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் காணப்படவில்லை. அதிகமான உற்பத்தியாளர்களின் இலாபத்தினளவு இவ்வுற்பத்திப் பொருட்களின் விலைவீழ்ச்சி காரணமாக மிகத் தாழ்ந்த மட்டத்துக்குக் குறைக்கப்பட்டது. அதேவேளை எல்லைநிலையிலுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் நட்டமடைந்தனர்; அல்லது உற்பத்தி செய்வதைக் கைவிட்டனர். காணிச் சீர்திருத்தங்களினால் ஏற்பட்ட உறுதியற்ற நிலைகள் வரட்சியினால் மேலும் தீவிரமாக்கப்பட்டன. இலாபங்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியினாலும், வேளாண்மை நிலங்களை மட்டும் அடகுவைத்து முதலிடக்கூடிய நிதியைப் பெறுவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளினாலும். முதலிடக்கூடிய நிதியைப் பெறத்தக்க தன்மை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

1972இல் வேளாண்மை வெளியீடு 3.1 சதவீதத்தால் அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. தேயிலை, றப்பர், நெல் என்பனவற்றின் உற்பத்தியில் வீழ்ச்சியேற்பட்டபோதும் பால், மீன், முட்டை, தேங்காய், மற்றும் உப-உணவுப் பயிர்களின் வெளியீட்டில் ஏற்பட்ட உயர்வு காரணமாக 1972இல் அதிகரிப்பு ஏற

செய்யும் முறையில் போதிய வழிவகைகள் செய்யப்படவேண்டும். இந்நோக்கம் கருதி, செயற்றிட்டங்களுக்கான வெவ்வேறு தன்மையுடைய புள்ளிவிவரங்கள், செயற்றிட்டங்களின் ஒவ்வொரு நிறைவேற்று நிலையிலும் சேர்க்கப்பட்டுப் பகுப்பாய்ந்து மதிப்பிடப்படுதல் வேண்டும். பொருளாதார முன்னேற்றத்தை மீளாய்வதற்கு அடிப்பலையாகவுள்ள தரவுகளின், அளவிலும், தரத்திலும் குறித்த நேரத்தில் கிடைப்பதிலும் பாரதூரமான குறைபாடுகள் உள். எடுத்துக் காட்டாக இலங்கையின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தகம் பற்றிய விபரமான புள்ளி விபரங்கள் 1970 இலிருந்து கிடைக்கவில்லை. முடிவுகளை எடுப்பதில் தரவுகளுக்குள்ள முக்கியத்துவத்தினை அத்தரவுகளைத் தருவோர் உணரும் வகையில் ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்யப்படாமையே இதற்குரிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். தரவின் தன்மையும் கூட, ஒத்த நிலையுடையதாக இல்லை. பொருளாதார செயலாற்றத்தைப் பொருள் பொதிந்த முறையில் மதிப்பிடுவதற்கு, கால அடிப்படையில் புள்ளிவிபரத் தரவுகள் சேர்ப்பதிலும், அவற்றைச் சரி பார்ப்பதிலும் யாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய வழிவகைகள் இன்னும் பல உண்டு.

1972 இல் ஏற்பட்ட மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி வீதமும், மற்றும் ஏனைய சில பேரண்டப் பொருளாதார மாறிகளும், திட்டத்திற்கு முந்திய நிலையுடனும், திட்ட இலக்குகளுடனும் கீழே ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 1-4

1972 இல் தோந்தெடுக்கப்பட்ட பேரண்டப் பொருளியல் மாறிகளின் திட்டத்திற்கு முந்தியநிலை, திட்டநிலை, உண்மைச் செயலாற்றம் (நிலையான விலைகளின்படி)

	திட்டத்திற்கு முந்தியநிலை 1961-71	திட்டம் 1972-76	1971 இற்கு மேலான 1972 இன் உண்மைச் செயலாற்றம்
காரணிச்செலவு விலைகளின்படியான மொத்த உள்நாட்டுஉற்பத்தி...	4.3	6.1	2.5
தனியார் நுகர்வு	3.9	4.1	5.8
அரசாங்க நுகர்வு	4.6	5.9	3.0
மொத்த முதலீடு	5.2	5.2	-15.1
பொருட்களினதும் பணிகளினதும் ஏற்றுமதிகள்	1.1	6.9	2.4
பொருட்களினதும் பணிகளினதும் இறக்குமதிகள்...	-4.0	2.6	- 0.2

திட்டமிடப்பட்ட இலக்குகளுக்குக் குறைவாகவே, பெரும்பாலான பொருளாதார மாறிகளின் செயலாற்றம் அமைந்திருப்பது கவனிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. திட்டத்தின் முதலாண்டாக 1972 ஆம் ஆண்டு முதலிற் கொள்ளப்பட்ட போதும், 1971, ஏப்பிறலில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியின் பின்னர் சீராக்கங்கள் செய்யப்படவேண்டியிருந்ததாலும், இருப்புக்களைக் கணக்கெடுக்க வேண்டியிருந்ததாலும், உண்மையில் திட்டத்தை நடைமுறைபடுத்தலில் காலந்தாழ்த்தப்பட்ட

டது. இவையனைத்திற்கு மேலாக, பெரும்பாலான வேளாண்மைப் பொருட் களைக் கடும் வரட்சி தாக்கியது. இதனால் வெளிநாட்டுச் செலாவணியைப் பெறுவதற்கு அல்லது பேணுவதற்குத் துணைசெய்திருக்கக்கூடிய உள்நாட்டு நிரம்பல்களும், ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய மிகைகளும் குறைக்கப்பட்டன.

மொத்த முதலீடாக, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியிலிருந்து 18 சத வீதத்தைப் பெறுவதென்று திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், இவ்வெதிர்பார்ப்பு 3 சதவீதத்தினால் குறைவடைந்தது. இவ்வீழ்ச்சி வருங்கால வளர்ச்சியைக் குறைப்பதோடு, வருமானம், தொழில்வாய்ப்பு, சேமிப்புக்கள் என்பவற்றின் மீதும் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

(ஆ) வேளாண்மை

கைத்தொழில் மூலங்களின் (அல்லது துறைகளின்) முதலீடு பற்றிய நம்பத் தக்க மதிப்பீடுகள் கிடைக்கப்பெறாமையால் வேளாண்மை முதலீட்டு இலக் குகள் எவ்வளவுதாரம் வெற்றி காணப்பட்டுள்ளன என்பதை மதிப்பிட முடியாதுள்ளது. எவ்வாறாயினும் பிரதான, ஏற்றுமதிப் பயிர்களின் மறுநடுகை பற்றிய தரவுகள், திட்டமிட்ட முதலீட்டு மட்டத்திலும் குறைவுற்றுள்ளமை யைக் காட்டுகின்றன. தேயிலையின் மறுநடுகையைப் பொறுத்தவரை 1972இல் 85 சதவீதமான இலக்கு அடையப்பெற்றது. ரப்பர் மறுபயிரிடுகை எதிர் பார்த்த இலக்கிலும்பார்க்க ஏறக்குறைய 42 சதவீதம் குறைவுற்றிருந்தது. நாற்றுக்களின் எண்ணிக்கை எடுத்துக்காட்டுவதுபோல் திட்டமிட்டபடி தெங்கு மீள்பயிரிடும் திட்டம் செயற்படவில்லை. 1972இன் இலக்கில், இது 79 சத வீதமாகவே விளங்கியது.

1972ஆம் ஆண்டின் முதலீட்டு வளர்ச்சி வீதம் பல காரணிகளால் தாக் கப்பட்டது. இவற்றில் முக்கியமானது, சந்தை நிலைகளின் உறுதியின்மையும், கிடைக்கக்கூடிய முதலீட்டு நிதியினதும் முதலீட்டுநோக்கங்களினதும் தன்மை யுமேயாகும். அநேகமாக ஏற்றுமதி உற்பத்திப்பொருட்களுக்கான கேள்வி உறுதியற்றதாயிருந்தமையினால் அவற்றில், உடனடியாக அபிவிருத்தி ஏற்படக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் காணப்படவில்லை. அதிகமான உற்பத்தியாளர்களின் இலாபத்தினளவு இவ்வற்பத்திப் பொருட்களின் விலைவீழ்ச்சி காரணமாக மிகத் தாழ்ந்த மட்டத்துக்குக் குறைக்கப்பட்டது. அதேவேளை எல்லைநிலையிலுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் நட்டமடைந்தனர்; அல்லது உற்பத்தி செய்வதைக் கை விட்டனர். காணிச் சீர்திருத்தங்களினால் ஏற்பட்ட உறுதியற்ற நிலைகள் வரட் சியினால் மேலும் தீவிரமாக்கப்பட்டன. இலாபங்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின லும், வேளாண்மை நிலங்களை மட்டும் அடகுவைத்து முதலிடக்கூடிய நிதியைப் பெறுவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளினாலும். முதலிடக்கூடிய நிதியைப் பெறத் தக்க தன்மை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

1972இல் வேளாண்மை வெளியீடு 3.1 சதவீதத்தால் அதிகரித்துக் காணப் பட்டது. தேயிலை, ரப்பர், நெல் என்பனவற்றின் உற்பத்தியில் வீழ்ச்சியேற் பட்டபோதும் பால், மீன், முட்டை, தேங்காய், மற்றும் உப-உணவுப் பயிர் களின் வெளியீட்டில் ஏற்பட்ட உயர்வு காரணமாக 1972இல் அதிகரிப்பு ஏற்

பட்டது. கடுமையான வரட்சியினால் தேயிலையினதும் நெல்லினதும் வெளியீடு குறைந்தது. உரப்பாவனை வீதவீழ்ச்சியும் வெளியீட்டைப் பாதித்தது. வரட்சியினாலும் குறைந்த விலைகளாலும் மட்டுமல்லாது நடைமுறைமுதலின் குறைபாட்டினாலும் ஏற்றுமதிப் பயிர் உற்பத்தியாளர் தமது உர உள்ளீட்டளவைக் குறைத்துக்கொண்டனர்.

1972இல் நிலவிய கடும் வரட்சி நெல் வெளியீட்டின் அளவைத் திட்ட இலக்கிற்கு மிகக் கீழாகக் குறைத்துவிட்டது. இத்துடன், வேளாண்மைக் கொடுகடனின் குறைந்தளவு பயன்பாட்டு வீதமே குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கவலை தரும் பண்பாக விளங்குகின்றது. நெற் பயிர்ச்செய்கைக்கான மொத்தக் கொடுகடன் பயன்பாடு 1967/68 இல் மிக உயர்வான ரூ. 727 இலட்சத்திலிருந்து, 1971/72இல் ரூ. 264 இலட்சமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. கடன்திருப்பிக் கொடுக்கத் தவறியோரின் எண்ணிக்கைவீதம் மிகஉயர்ந்த நிலையிலிருந்தமையே வேளாண்மை செய்வோர் மேலும் கடன்களைப் பெறும் உரிமையை இழக்கச்செய்தது. 1972இல் இலங்கை மத்திய வங்கியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடன் செலுத்தத்தவறியோர் பற்றிய அளவை, குறைந்த வீதமான மீளக் கொடுப்பனவுக்கு மிகச் செழிப்பு நிலையிலுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்தும் கூட இக்கடன்களை அற விடுவதற்கு மேற்கொண்ட முயற்சிகள் போதாமையையே முக்கிய காரணமென எடுத்துக்காட்டுகின்றது. குறைவான உரப்பாவனையையும், மூலப்பொருள் உள்ளீடுகளின் பயன்பாட்டில் உள்ள தளம்பல்களையும் இச்சூழ்நிலைகளையொட்டி ஆராய்ந்தபோது கிராமியக் கொடுகடனைப் போதியளவிற்குப் பயன்படுத்தாமையே 1972இன் உற்பத்தியின் துரித வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயிருந்தது. 1972, இற்கான நெல் வெளியீட்டின் இலக்கு 780 இலட்சம் புசல்களாகும். ஆனால் உண்மையில் பெறப்பட்ட தொகை 629 இலட்சம் புசல்களேயாகும்.

உப உணவுப் பயிர்களைப் பொறுத்தவரை வெளியீட்டு வளர்ச்சி வீதம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட 5.5 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 4.4 சதவீதமாக அமைந்தது. கடந்த காலங்களில் உப உணவுப்பயிர்களின் வெளியீடு துரிதமான உயர்ச்சிப்போக்கைக் காட்டியுள்ளமை கவனிக்கற்பாலது. ஆனால் அதன் வளர்ச்சி வீதம் முக்கியமாகப் பாதகமான காலநிலைகள் காரணமாக 1972இல் தடைப்பட்டிருந்தது.

திட்டத்தில் குறிப்பிட்டபடி அதிக தொழிற் செறிவுடையதாக நிலவுடைமைகளின் பங்கீடு அமைவது வேளாண்மைச் செயற்றிறனுக்கு மிக முக்கியமான உந்தகாக அமையும். இதற்கமைய 1972இன் 1ஆம் இல. காணிச்சீர் திருத்தச்சட்டம் ஓகத்தில் தேசிய அரசப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இக்காணிச் சீர்திருத்தங்கள், குத்தகைகளின் சட்ட, பொருளாதார நிலைமையை முன்னேற்றுவதையும், நில உடைமைகளுக்கு நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட உச்ச வரம்பை ஏற்படுத்துவதையும், மேலதிகமான காணியை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குப் பகிர்ந்துகொடுப்பதையும், நில உடைமைகளிலும், வருமானப்பங்கீட்டிலும் காணப்படும் சமமின்மையைக் குறைப்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

பொதுக் கம்பனிகளுக்குச் சொந்தமான காணிகளும், புத்த விகாரைகள் மற்றும் சமய நிறுவனங்களும் (வரையறுக்கப்பட்டபடி) காணிச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் நிபந்தனைகளுக்குட்பட்டமாட்டா. ஏனைய எல்லா நிலங்களையும் பொறுத்த வரை உச்ச வரம்பு, நெற்காணிகளுக்கு 25 ஏக்கர்களாயும், ஏனைய காணிகளுக்கு 50 ஏக்கர்களாயும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. உடைமைகளில் 65 சதவீதமும், நிலப் பரப்பில் 15 சதவீதமும் $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர்கள் பரப்புடையவனவாயிருப்பினும் இத்தகைய உடைமைகளை ஒன்று சேர்ப்பதற்கான திட்டங்கள் எதுவும் காணிச்சீர்திருத்தச்சட்டத்தின் கீழ் வரையப்படவில்லை. உற்பத்தியையும், உற்பத்தியியலளவையும், வேலைவாய்ப்பையும் உயர்த்தக்கூடிய வகையில் காணியை இயன்றளவு சிறந்த முறையில் வழங்குதற்கு ஆணைக்குழுவிற்கு அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆணைக்குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காணிகள் நிதி அமைச்சருடனான உடன்பாட்டில் நிச்சயிக்கப்பட்டபடி, ஒரு பகுதி காசாகவும், ஒரு பகுதிகாணிச்சீர்திருத்த முறிகள் என்ற விகிதாசாரத்தில் நட்ட ஈட்டைப் பெறும். காணிச்சீர்திருத்த முறிகள் மத்திய வங்கியினால் வழங்கப்பட்டு 25 வருட முதிர்ச்சிக்காலத்தையும், 7 சதவீத வருடாந்த வட்டியையும் கொண்டிருக்கும்.

அதிகமாகப் பெருமளவு வேளாண்மை செய்வோர் வேலைவாய்ப்பு, வருமானம், வெளியீடு என்பனவற்றில் மிகவும் அழுத்தம் தரத்தக்கவகையில் கிடைக்கக்கூடிய முழு இயலளவையும் இயலுமானளவு சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துவதற்குப் போதியளவு மூலதனமோ, முகாமைத் திறனோ அற்றவர்களாயுள்ளனர். காணிச்சீர்திருத்தத்தை மேற்கொண்ட அதிகமான நாடுகளில் சிறுநடைமைகளே பெரிய பண்ணைகளை வளம்படுத்தக்கூடிய மாற்று வழிகளாகக் காணப்பட்டன. ஆரம்பத்தில், சிறுவிவசாயிகள் அதிகமாகத் தமது சொந்த உற்பத்தியில் பெரும் தொகையைத் தாமே நுகர்வு செய்வதால், சந்தைப்படுத்தப்படும் வெளியீட்டளவு வீழ்ச்சியடையலாம். இதன்பொருள் மொத்த வெளியீடு பெரும்பாலும் நிலையாகவே வைத்திருக்கப்படும் என்பதே; இதனால் குறுங்காலத்தில் பெரும்பாலான விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் அதிகரிக்காது. தற்போது பங்கிடப்பட்டிருக்கும் சிறு நிலங்களில் இருந்து பெறக்கூடிய வெளியீட்டிலும், பரந்த நிலங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய வெளியீடானது அதிகமாக இருப்பதினால் சிறு நிலங்களின் குறுங்கால வெளியீட்டில் நட்டமேற்படுவது சாத்தியமான ஒன்றே. எவ்வாறாயினும் நீண்டகாலத்தில், சிக்கனமான முறையில் சிறுநடைமைகள் பயிரிடப்படக்கூடியமையினால், மிகச் செழிப்பான நிலப் பயன்பாட்டின் மூலம் வேளாண்மையில் மேலதிக இயலளவு ஏற்படுவது தடுக்கப்படும். இதனால் பெரும்ளவான குடும்பங்கள், தொழிற் செறிவான முறையினை மேற்கொள்வதினால் இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படலாம். மறுபங்கீட்டுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிலப்பரப்பு 450,000-500,000 ஏக்கர்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிக்கனமாக முறையில் நிலைத்திருக்கக்கூடிய உடைமைகள் 3-5 ஏக்கர்கள் எனக் கருதப்பட்டதன் அடிப்படையில் இறுதியாக 100,000-150,000 குடும்பங்கள் குடியிருத்தப்படலாம். ஆரம்பத்தில், இத்தகைய ஓர் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நிர்வாக, நிதி தொடர்பாக உதவிகள் கூடுதலானளவு தேவைப்படும்.

கொள்கையின் அடிப்படை நோக்கங்களைக் கொண்டு நடத்துகையில், அடிப்படைச் சீர்திருத்தங்களுடன் இணைந்த நிருவாக ரீதியான மாற்றங்கள் நிர்வாகத்தில் கடுமையான நலிவை ஏற்படுத்துகின்றன. எவ்வாறாயினும் காண்சீர்திருத்தத்தின் வெற்றியானது, வெற்றிகரமான முறையில் அமையும் ஒன்றிணைப்பிலும், எல்லா விவசாயச் சீர்திருத்தங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவதிலுமே தங்கியுள்ளது. கொடுகடனுக்கான ஒழுங்கு, அடிப்படை அமைப்பு மேலமைப்பு என்பவற்றின் விரிவாக்கம், தொழில் நுட்ப, கல்வி, பயிற்சி வசதிகள், வேலை விரிவாக்கம், சமூக அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கும்.

(இ) கைத்தொழில்

வேளாண்மைத் துறையைப்போலவே தனியார் துறைக் கைத்தொழில்களின் முதலீட்டுத் தரவுகளும் கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கத்தாலும், அரசாங்கக் கூட்டுத்தாபனங்களாலும் கைத்தொழில் முயற்சிகளில் செய்யப்பட்ட முதலீடு 1971ஆம் ஆண்டு மட்டத்தைவிட 1972இல் 13.1 சதவீத வீழ்ச்சியைக் காட்டியது.

முதலீட்டின் மெதுவான வளர்ச்சியும், வளர்ச்சியற்ற தன்மை அல்லது வீழ்ச்சியும் பல காரணிகளால் ஏற்பட்டன. சென்மதி நிலுவைகளின் நிலை காரணமாக மூலப்பொருட்கள் ஒழுங்காகவும் போதிய அளவிலும் கிடைக்காமையே இதற்கான முக்கிய காரணமாகும். நிறுவனங்களின் நிரம்பல்களைத் தொடர்ந்து பேணுவதற்கும், விரிவாக்கம் செய்வதற்கும் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்த உள்நாட்டு வளங்கள், வெளிநாட்டுச் செலாவணி நிதி என்பனவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க வீழ்ச்சி காணப்பட்டது. தனியார் துறை சம்பந்தமான நிலையற்ற தன்மைகளின் கூட்டுத்தாக்கம் அவர்களுடைய முதலீட்டுத் தீர்மானங்களைத் தள்ளிப்போடுவதில் முடிவடைந்திருக்கலாம். தொடர்ந்துவந்த நாணய மீள இணைப்பு மாற்றங்கள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருட்களின் செலவில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தி, உற்பத்திச் செலவினையும் உயர்த்தியது. இவ்வதிகரிப்பு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருட்களின் பெருமளவு தங்கியிருந்தமையினாலேயே முக்கியமாக ஏற்பட்டது. 1972இல் பாவிக்கப்பட்ட மூலப்பொருட்களில் 77 சதவீதமானவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையாகும்.

இயலளவை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதன்மூலம் தொழில் வாய்ப்பை அதிகரித்தல், மூலதனத்தை சிக்கனமாக உபயோகிக்கும் ஒரு வழியாயிருந்தது. முதலாவதாக, வெளிநாட்டுச் செலாவணியில் ஏற்பட்ட கூர்மையான பற்றாக்குறை, கைத்தொழில்களுக்கான இறக்குமதி ஒதுக்கீடுகளைக் குறைக்கவேண்டிய கட்டாய நிலையை அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறாக உற்பத்தியினைக் குறைக்கவேண்டி ஏற்பட்டதோடு தொழில் வாய்ப்பினை விரிவுபடுத்துவதன்மூலம் மூலதனத்தைச் சிக்கனப்படுத்தமுடியாத ஒரு நிலையும் ஏற்பட்டது.

இரண்டாவதாக முன்னைய ஆண்டின் வேளாண்மைத் துறையின் திறன் குறைந்த செயலாற்றம், இத்துறையினால் கைத்தொழில் உற்பத்திகளுக்கு

ஏற்படுத்தப்பட்ட கேள்வியைக் குறைத்தது. 1968-70இல் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருட்களின் பாவனை உற்பத்தியின் முழு இயலளவுக்குத் தேவைப்பட்ட அளவுகளைவிட மிகவும் குறைவானதென்பதைப் பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 1-5

மூலப் பொருட்களின் பயன்பாடு — 1968/70 இல் தேவைப்பட்ட மூலப்பொருட்களினதும், உண்மையாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட மூலப் பொருட்களினதும் பெறுமதி

கைத்தொழில் பகுப்பு (1)	முழு இயலளவில் உற்பத்தியைச் செய்வதற்குத் தேவைப்பட்ட இறக்குமதி மூலப் பொருட்களின் பெறுமதி (2)	பயன்படுத்தப்பட்ட இறக்குமதி மூலப் பொருட்களின் பெறுமதி (3)	2ஆவதின் சதவீதமாக 3 (4)
உணவு, குடிபானம், புகையிலை	21.5	8.8	41
புடவைகள், ஆடை அணிகள், தைக்கப்பட்ட உற்புுகள்	36.5	14.3	39
இரசாயனமும் இரசாயன உற்பத்திகளும்	20.0	12.4	62
உலோக உற்பத்திகள்	29.4	20.3	69
இயந்திரம், போக்குவரத்து உபகரணங்கள்	37.6	8.4	22
மின்சார இயந்திரங்கள், ஆய்கருவிகளும் உப கருவிகளும்	93.8	15.8	17
தயாரிக்கப்பட்ட உற்பத்திகள் முன்பு சேர்க்கப்படாதவை	9.7	2.9	30

மூலம்: கைத்தொழில் அமைச்சு.

1968-70 இலிருந்து கைத்தொழில்களுக்குத் தேவையான இறக்குமதி ஒதுக்கீடுகள் மேலும் குறைக்கப்பட்டன. 1972ஆம் ஆண்டின் (1971 ஒதுக்கீட்டு அடிப்படையில்) முக்கிய கைத்தொழில்களுக்கான மூலப்பொருட்களின் இறக்குமதிக்கு 100 சதவீதமும், அத்தியாவசியக் கைத்தொழில்களுக்கு 50 சதவீதமும், ஓரளவு அத்தியாவசியக் கைத்தொழில்களுக்கு 40 சதவீதமும். அத்தியாவசியமற்ற கைத்தொழில்களுக்கு 30 சதவீதமும் ஒதுக்கீடுகள் வழங்கப்பட்டன. கைத்தொழில் விரிவாக்கத்தினை இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருட்களில் ஏற்பட்ட தட்டுப்பாடே கூடிய அளவில் தடைசெய்தது எனலாம்.

கைத்தொழில் விரிவாக்கம், செயற்றிட்டங்களில் மூலதனச்செறிவாக்கத்தைக் குறைத்து, தொழிற்செறிவாக்கத்தை அதிகரித்து, பெருமளவில் உள்ளூர் மூலப்பொருட்களைப் பாவித்து விவசாய அடிப்படைக் கைத்தொழில்களுக்கான புதிய இயலளவை ஏற்படுத்துதல் மூலமுமே பெறப்படவேண்டும். உற்பத்தி, முதலீடு என்பனவற்றின் தேங்கிய நிலைவை முடிவுக்குக்கொண்டுவருவதன் மூலமே தொழில்நிலை விரிவாக்கம் இடம்பெறவேண்டும்.

தயாரிப்புக் கைத்தொழில் அமைப்பு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட உள்ளீடுகளைப் பாவிப்பதனையே ஊக்குவித்தது. இது, உள்ளூர் மூலப்பொருட்களைப் பாவிக்கும் போக்கினைக் காட்டவில்லை. பண்டக் கடன்கள் என்ற வடிவில் இயந்திரங்களுக்கான உதிரிப்பாகங்களை வெளிநாட்டு உதவியாகக் கைத்தொழில்கள் பெற்றமையினாலேயே, அவை உற்பத்தியைத் தொடர்ந்து செய்யக் கூடியனவாகவிருந்தன. இத்தகைய உதவிகளின் அளவு வீழ்ச்சியடைந்த விடத்து, ஏற்றுமதி சார்ந்த வளர்ச்சி இல்லாதபொழுது, உற்பத்தி அளவுகள் மந்தநிலையையடையும். வெளியீட்டு அளவின் அதிகரிப்பு எதிர்பார்க்கப்பட்ட அதிகரிப்பாகிய 10 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 2.3 சதவீதமாகவே காணப்பட்டது.

இந்த விடயத்தில் சிறு அளவிலான கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்தியினை வேகப்படுத்துவதற்காக, அவைதிட்டமிடப்பட்டுச்செயற்படுத்தப்படவேண்டும். புகையிலைக் கைத்தொழிலில் உள்ள துணை ஒப்பந்த முறை போன்ற நெருங்கிய தொடர்புகளை பெரிய, சிறிய அளவிலான கைத்தொழில்களிடையே வைத்திருக்கவேண்டும். அத்தோடு உள்ளூர் மூலப் பொருட்களைத் தயார்செய்யவும், விவசாயத்தில் பாவிக்கப்படும் துணைச் சாதனங்களினதும் சிறு கருவிகளினதும் உற்பத்தியினைத் தூண்டுவதற்கும் வேண்டிய எல்லா உதவிகளும் செய்யப்படவேண்டும். இதன் மூலம், அவர்கள் சந்தைக்கேள்வி நிலைக்கேற்ப இயங்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். திட்டத்தில் எதிர்பார்க்கப்பட்டபடி ஆண்டு வளர்ச்சி வீதத்தினைத் தொடர்ந்தும் 10 சதவீதத்தில் வைத்திருப்பதாயின், விவசாயத்துறைக்கும் கைத்தொழில் துறைக்கும் இடையேயான இணைப்பு, தொடர்ந்தும் பேணப்படுவதோடு ஒழுங்காகவும் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டும். இந்த இணைப்பு மூலமே விவசாயிகளுக்கான உள்ளீட்டுப் பொருட்கள், நுகர்வுப் பொருட்கள் ஆகிய கைத்தொழில்துறைகளின் உற்பத்திகள் வழங்கப்படும். பெருமளவுக்கு இறக்குமதியில் தங்கியுள்ள பொருளாதார அமைப்பினது கைத்தொழில் விரிவாக்கத்துக்கு பெரும் தடையாக இருப்பது வெளிநாட்டுச் செலாவணித் தட்டுப்பாடாகையால் இந்த கைத்தொழில் அமைப்பினை மாற்றியமைப்பதற்குப் பெரும் முயற்சி எடுத்தல் அவசியமாகும்.

(ஈ) சென்மதி நிலுவை

வெளிக்காரணிகளால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளே, 1972 இல் இலங்கைக்கு ஏற்பட்ட முக்கிய அனுபவமாக அமைந்தது. இவற்றுக்கான தீர்வுகள் நீண்டகால வளர்ச்சி முன்னேற்றத்துக்கு அடிப்படையாக அமையும். கடந்த ஆண்டு களினது ஆண்டறிக்கைகள், வெளிநாட்டுச்செலாவணி வெளிச்செல்லையும், விலை மட்டங்களின் மீது மிதமிஞ்சிய அமுக்கங்கள் ஏற்படுவதையும் தடுப்பதற்கான நிதி, நாணய கட்டுப்பாடுகளைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய தேவைகளை, ஏனைய விடயங்களுக்கிடையில் வலியுறுத்தின. நாணய நிதி வழிமுறைகள் மூலம் சென்மதி நிலுவையில் தொடர்ந்து ஏற்பட்டு வரும் குறைநிலையை தடுப்பதற்கான பயனுள்ள நடவடிக்கைகளை இலங்கை செய்துள்ளது. ஆனால், இத்தகைய வழிமுறைகளால் மட்டும் பாரதூரமான சென்மதி நிலுவைக் குறை நிலைகளைத் தடுக்கமுடியாது.

ஏற்றுமதிப் பன்முகப்படுத்தலின், போதாத தன்மை காரணமாக உருவாக்கப்பட்ட அமைப்புரீதியான காரணிகளினதும், நிறுவன ரீதியான காரணிகளினதும் செல்வாக்குக்குட்பட்ட போக்கின் தொடர்ச்சியாகவே, இந்த ஆண்டின் செயலாற்றமும் கருதப்படலாம். ஏற்றுமதி வளர்ச்சிப் பிரச்சினைக்கு ஏற்றுமதி வளர்ச்சிக் கழகத்தைத் தாபித்ததன் மூலம் தேவையான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தக்கழகத்தின் நோக்கம், ஒருங்கிணைந்த தேசிய ஏற்றுமதி வளர்ச்சிக் கொள்கைகள் இல்லாமையால் ஏற்படும் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்தலேயாகும். எவ்வாறாயினும், பிரதான ஏற்றுமதிகளில் நிலவிவரும் தற்போதைய போக்கு திட்டக்காலப்பகுதியின் அடுத்த சில ஆண்டுகளுக்கு நீடித்திருக்குமாயின், இது பெரும் குறைநிலையை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் இறக்குமதி இயலளவைப் பாரதூரமாகப் பாதிக்கும். கடன் அழிப்புச் செலவுகள், முதலீடுகள் மீதான வட்டிக் கொடுப்பனவு என்பவற்றால் இக்குறைநிலை மேலும் அதிகரிக்கப்படும்.

இறக்குமதிப் பெறுமதிகளின் உயர்வு, வர்த்தக மாற்று வீதத்தில் ஏற்பட்ட பாதகமான இயக்கங்கள், கடன் அழிப்புச் செலவுச்சுமையின் உயர்வு என்னும் எல்லாவிடயங்களும், கொடுப்பனவு நிலைமையில் வளர்ந்துவரும் நெருக்கடிக்குக் காரணமாக அமைந்துள்ளன. பின்வரும் அட்டவணை 1972 ஆம் ஆண்டின் வெளிநாட்டுச் செலாவணி உழைப்பு, நாட்டின் இறக்குமதிக் கொடுப்பனவுகளுக்குப் போதியதாக இல்லாமையைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 1—6

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட விடயங்களின் மீதான வெளிநாட்டுச் செலாவணி உழைப்புக்களும், செலவினங்களும் — 1972

	ப. இ. ரூபாய்கள்
1. மொத்த வெளிநாட்டு செலாவணி உழைப்புக்கள்	2,337
2. மொத்த இறக்குமதிகள்	2,568
3. படுகடன் அழிப்பு (குறுங்காலப் பொறுப்புக்களைத் தவிர்த்து)	464
4. மொத்தக் கொடுப்பனவுகள்	3,032

மூலம்: கைத்தொழில் அமைச்சு

சென்மதி நிலுவை நிலை மேலும் மோசமடைந்தமையால் இறக்குமதி இயலளவு வீழ்ச்சியடைந்தது. இதனால் உயர்ந்த வீதக் கடன் எடுப்பு அவசியமா யிற்று. ஏற்றுமதி வளர்ச்சி, இறக்குமதிப் பதிலீட்டு ஒழுங்குத் திட்டங்கள் நடுத்தர நீண்டகாலத் தீர்வுகளை வழங்கின. இதேவேளையில், போதுமான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தைப் பேணுவதன் மூலம், வருமான உறுதிநிலையும் வேலைவாய்ப்பு விரிவாக்கமும் வலுவளிக்கப்பட வேண்டியிருந்தன. இலங்கையினது பிரதான ஏற்றுமதி உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான கேள்வி அமைப்பு வேறு வழியில் திருப்பப்பட்டுள்ளது மட்டுமன்றி, அதன் வர்த்தக மாற்று வீத

மும் பெருமளவில் அதற்கு எதிராக மாறி வந்துள்ளமை இலங்கையின் துரதிட்டமென்றே கருதவேண்டும். இந்நிலை மூலம் புலப்படுவது யாதெனில், இந்நிலையைச் சீராக்க நீண்ட காலம் அவசியம் என்பதேயாகும். இலங்கையின் ஏற்றுமதி இயலளவு சரியான முறையில் பேணப்படவேண்டும்; ஏனெனில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டவாறு, அபிவிருத்தி ஒழுங்குத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இது அவசியமானதாகும்.

இலங்கையின் இறக்குமதி இயலளவானது, ஏற்றுமதி வருவாய் வீழ்ச்சி (வெளி நாட்டுச் செலாவணி நியதியில்) அதிகரித்த கடன் அழிப்புச் செலவு என்பவற்றால் மட்டும் குறைவடையவில்லை அத்தோடு தடையற்றும், அண்மையாண்டுகளிலிருந்து துரிதமாகவும் உயர்ந்துசெல்லும் இறக்குமதி விலைகளும் விரைவாக மோசமடைந்துசெல்லும் வர்த்தக மாற்றுவீதமும் இறக்குமதி இயலளவைக் குறைப்பதில் அதேயளவு பங்கையாற்றியுள்ளன. இலங்கையின் அபிவிருத்திச் செயற்றிறன், மூன்று துறைப் பிரச்சினைகளை இணைத்ததொன்றாகவிருக்கவேண்டும் என்பதை இப்பின்னணி குறிப்பாகக் காட்டியுள்ளது. ஏற்றுமதித் துறையைப் பொறுத்தவரையில், வருவாய்களில் ஏற்பட்டுவரும் வீழ்ச்சிப்போக்கினை மாற்றியமைக்க வேண்டிய நிலை இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகிறது. இறக்குமதி இயலளவுப் பிரச்சினைக்குரிய கூடிய அடிப்படையானதும், நீண்டகாலத்தன்மையுடையதுமான தீர்வுகள் கண்டுபிடிக்கப்படக்கூடும் என்ற இந்த நிலையில் இம்மாற்றம் அத்தியாவசியமாகின்றது. கடந்தகால ஆண்டறிக்கைகள் இத்துறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கொள்கை அபிவிருத்திகளையும் பெறப்பட்ட வெற்றியையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளன. எவ்வாறாயினும் இதன் விளைவுகள். சென்மதி நிலுவையில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை இனிமேல் தான் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கு நீண்டகாலம் பொறுத்திருக்கவேண்டுமென்ற முடிவு தவிர்க்கமுடியாததாகும். இன்னும் கூடிய சார்பில் தொடர்புபடுத்துவதாயின் வழக்கமான ஏற்றுமதித்துறையைச் சார்ந்த தேயிலை, றப்பர், தெங்கு என்பவையே பெருமளவுக்குக் கவனிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. வழக்கத்தைப்போல இந்தக் கைத்தொழில்கள் தமது வழமையான வெளியீட்டு அதிகரிப்பு அளவையேனும் பேணும் என்று கருதுவதாயின், தேயிலை, றப்பர் ஆகிய இரு கைத்தொழில்களும் தங்களது உற்பத்தி இலக்குகளைப் பேணமுடியாதிருக்கின்றன என்பதை அவதானிக்கையில் அது மந்த நிலையை ஊக்குவிப்பதொன்றாகக் காணப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டில் றப்பர், தேயிலை இரண்டினது உற்பத்தியும் வீழ்ச்சியடைந்தன. இதற்குரிய காரணம் விளை திறனில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுவரும் காரணத்தால், உற்பத்தியாளர்கள், உற்பத்திச்செலவுகளில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிக்க இதன் பயனாக வெளியீட்டில் குறைவு ஏற்பட்டது. தேயிலை, றப்பர், தெங்கு என்பவற்றிற்கான உரப்பாவனையும் வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்தக் கைத்தொழில்களுக்கான முதலீடுகள் அவற்றின் எதிர்காலம் பற்றிய சிக்கல்கள் காரணமாக வீழ்ச்சியடைந்தன. கவலையீனமான உற்பத்தி முயற்சிகள் ஏற்றுமதி வருவாய் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாக அமையக்கூடாது என்பது ஒரு தேசிய முக்கியத்துவம்வாய்ந்த விடயமாகும். இதைத் தவிர்ப்பதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகள் உற்பத்தியாளர்களுக்கான சராசரி விளை திறன்களை (உயர்ந்த உற்பத்தி இலாபங்கள்) அதிகரிப்பதை மையமாக வைத்தே எடுக்கப்பட வேண்டும்.

அபிவிருத்திச் செயற்றிறனின் இரண்டாவது துறை வெளிநாட்டு மூலதனத் தைப் பெறுவதன் மூலம் இறக்குமதி இயலளவை அதிகரிப்பதேயாகும். இலங்கையின் இன்றைய சென்மதி நிலுவையில் இவ்வதவியின் பங்கைக் குறைத்து மதிப்பிடல்முடியாது. எனினும், இலங்கையின் நன்மைகருதி மிகக்குறைந்த அளவி லேயே வெளிநாட்டு உதவியில் நம்பிக்கைவைத்திருக்கவேண்டும். கிடைக்கக்கூடிய உதவியின் வகை பற்றியோ, அதன் அளவு பற்றியோ இலங்கை தீர்மானிக்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை. இவை நன்கொடை வழங்குவோரின் வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளிலும் அவற்றின் சட்டவாக்க வல்லுநர்களின் மனநிலையிலும் அந் நாடுகளின் சென்மதி நிலுவை நிலைகளிலுமே தங்கியுள்ளன. இலங்கையின் க்டன் பெறுவதற்குரிய தகைமையும் ஆண்டுதோறும் நன்கொடை வழங்கு வோரால் மீளாய்வு செய்யப்படுகின்றது. காலத்துக்குக் காலம் நடைபெறும் இப்பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவாக நன்கொடைகள் கிடைப்பதில் ஒழுங்கற்ற ஒரு நிலை காணப்படுகின்றது. அத்துடன் மலிவான மூலத்திலிருந்து கொள் வனவுசெய்யும் சுதந்திரம் குறைக்கப்படுகின்றது.

வெளிநாட்டு உதவிகளில் பெருமளவுக்குத் தங்கியிருக்கும் நிலை உள்நாட்டுச் சேமிப்பு அளவினைக் குறைக்கும் என்று பொதுவாக நம்பப்பட்டு வருகின்றது. கடந்தகாலங்களில் பல நாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் இது உண்மையாக இருந்து வந்துள்ளது. உதவி கொடுப்பவர்கள் தங்கள் நன்கொடைகளைக் கொடுக்கும் வரை பொருளாதார விரிவாக்கக் கொள்கைகளைத் தள்ளிப்போட வேண்டிய நிலை தவிர்க்கமுடியாததாகின்றது. இக்காரணங்களால் வெளிநாட்டு உதவி களில் தங்கியிருக்கும் நிலையைக் குறைப்பதற்கு இத்திட்டம் எதிர்பார்க்கின்றது. ஆனால், இந்நோக்கத்தினை, கட்டுப்படுத்தமுடியாத பல வெளிக் காரணிகள் வலிமையற்றதாக்கி விடுகின்றன. ஆகவே வெளிநாட்டு உதவியானது, பொரு ளாதார நிலையினை நல்ல நிலையில் இயக்குவதற்கும், சாதகமான சென்மதி நிலு வையினையும் பொருளாதார விரிவாக்கத்தினையும் ஏற்படுத்துவதற்கும் தேவை யான முதல் உதவியாக மட்டுமே கருதப்படல்வேண்டும். எனவே இந்நடவடிக்கைகள் இலங்கையின் சொந்த வளங்களைத் திரட்டுவதற்கான முயற்சிகளைக் குறைக்கக்கூடாது; அல்லது பலவீனப்படுத்தக்கூடாது.

இலங்கையின் அபிவிருத்திச் செயற்றிறனில் அடுத்த துறையாகிய இறக்கு மதிப் பதிலீடு மிகவும் முக்கியமானதாக விளங்குகின்றது. இறக்குமதி ஒழுங்குத் திட்டம் அத்தியாவசியப் பொருட்களை மட்டும் அனுமதிப்பதாக அமைந்திருந்த போதும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தயாரிப்புப் பொருட்களின் விலைகளில் ஏற் பட்ட அதிகரிப்புகள், விவசாய உணவு இறக்குமதிகளின் விலை அதிகரிப்புகள் போன்ற சாதகமற்ற சூழ்நிலைகள், கைத்தொழில் மூலப்பொருட்களினதும், மூலதன உபகரணங்களினதும் இறக்குமதியினை தேவைக்குப் போதாத மிகக் குறைந்த மட்டத்துக்குக் குறைத்துவிட்டன. கைத்தொழில் இயலளவுப் பயன் பாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அவை மிகக்கீழ் நிலையிலே இருப்பதுடன் பல வேளைகளில் தொழில்நுட்ப ரீதியில் அறிவுக்குப் புறம்பான முறையிலும் அமைந் துள்ளன. அபிவிருத்திக்கான சிறந்த நீண்டகால வாய்ப்புக்கள், கைத்தொழி லிலே தங்கியிருக்கின்றதெனின், இன்றுள்ள கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து கைத் தொழில் நிலையை மீட்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். இக்கண் கொண்டு நோக்கில், பொதுமக்களால் பெரிதும் நுகரப்படும் அரிசி, சீனி, மா

போன்ற பொருட்களின் நுகர்வைப் பொறுத்தவரையில், குறிப்பிடத்தக்க சிக்கன நடவடிக்கைகளைச் செய்யும் நோக்குடன்கூடிய திறனாய்வுப் பார்வை தேவைப்படுகின்றது. மொத்த இறக்குமதிச் செலவில் மூன்றில் ஒரு பங்காகிய ஏறக்குறைய ரூ. 7,500 இலட்சம் இம்மூன்று பொருட்களையும் இறக்குமதி செய்வதிலேயே செலவாகிறது. உள்நாட்டு உற்பத்தியைப் பெருமளவுக்கு அதிகரிப்பதனால் இவ்வித இறக்குமதித் தேவைகளைக் குறைக்கலாமென்பதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. இந்நடவடிக்கை சில காலத்தின் பின்னரே சென்மதி நிலுவையைப் பாதிக்கமுடியும். எவ்வாறாயினும் நுகர்வுமட்டங்களை மாற்றி அமைப்பதன் மூலமாக சென்மதி நிலுவையில் உடனடியானதும், நிலையானதுமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தமுடியும். எடுத்துக்காட்டாக இந்நாட்டு மக்கள், உலகின் நிரம்பல் நிலையையும் குறிப்பாக அயல் நாடுகளில் இருக்கும் உண்மை நிலைமையையும் உணர்ந்து, இறக்குமதிப் பொருட்களின் நுகர்வைக் குறைத்து அவற்றுக்குப் பதிலாக உள்நாட்டுப் பொருட்களை நுகர்வு செய்யின் சென்மதி நிலுவைக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மை கணிசமானவாக அமையும்.

மாற்றங்கள் ஏற்படாத நிலைமையில், “வெளிநாட்டுத் தடை” பாரதூரமாக வளர்ச்சியினைத் தடை செய்யும். உள்நாட்டுச் சேமிப்புக்களைத் திரட்டுவதனால் மட்டும் பொருளாதார வளர்ச்சியில் திருப்திகரமான அதிகரிப்பினை அடையமுடியாது. செயலூக்கமுடைய அபிவிருத்தி, அதாவது குறிப்பாக கைத் தொழில் மயமாக்கல், இறக்குமதிப் பொருட்கள் ஆகியனவற்றின் தொடர்ச்சியான உட்பாய்விலேயே தங்கியுள்ளது. பெளதிக முதலீட்டில் பெருமளவை நிதியீட்டுதற்குப் போதிய அளவுக்கு உண்ணாட்டுச் சேமிப்பின் மூலம் பெருமளவு நிதியை பெற்றுக்கொண்ட போதும், அத்தகைய முதலீடு மட்டும் துரித வளர்ச்சிக்குப் போதியதாகுமெனக் கருதமுடியாது. உற்பத்திச் செயல்முறைக்கு தொழில் நுட்ப ரீதியில் அவசியமான இறக்குமதித் தேவைகள், கிடைக்கப் பெறாத நிலையில் வளர்ச்சி ஏற்படுவது சாத்தியமற்றதாகும். மேலும் கூடியளவு இறக்குமதியிலேயே தங்கியிருக்கும் நிலைக்கு நாட்டை உட்படுத்தக்கூடிய வெளிநாட்டுக் கொடுகளை நாடவேண்டிய நிலைக்குக் கொடுப்பனவு இடர்ப்பாடுகள் காரணமாகத் தள்ளப்படும் நிலையிலிருந்து இலங்கை தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டின் தனது அபிவிருத்தி முயற்சிகளுக்கு வெளிநாட்டு உதவிகளைப் பெறுவதில் மிக்க விழிப்புணர்ச்சியுடன் இருக்கவேண்டும்.